

SABBATO SANCTO

Duplex I classis

AD MATUTINUM

Pater noster, Ave María et Credo.

In I Nocturno

1. Ant. VIII G

I n pa-ce * in id-íp-sum, dórmi-am et re-qui-éscam.

†

Ps. 4 Cum invo-cá-rem ex-audí-vit me De-us jus-tí-ti-æ

me - æ: * in tri-bu-la-ti-ó-ne di-la-tás-ti mi - hi.

2. Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

3. Filii hominum, usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et queritis mendacium?

4. Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

5. Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

6. Sacrificate sacrificium iustitiae, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

7. Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

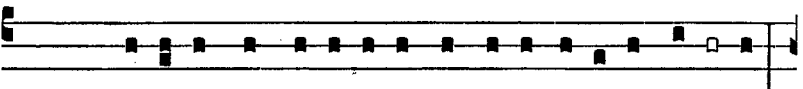
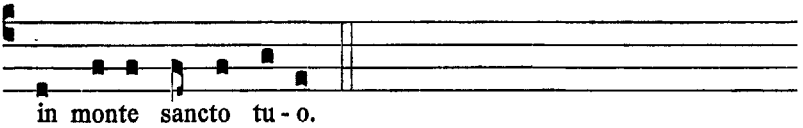
8. A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

9. In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

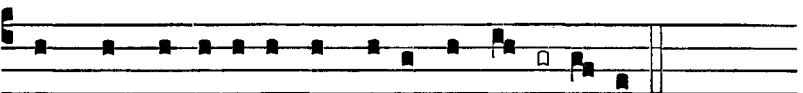
10. Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me.

In pa-ce in id-ip-sum, dormi-am et re-qui-escam.

Ps. 14 Dó-mi-ne, quis ha-bi-tá-bit in ta-berná-cu-lo tu - o? *

aut quis re-qui-escet in monte sancto tu - o?

2. Qui ingreditur sine macula, * et operatur iustitiam:

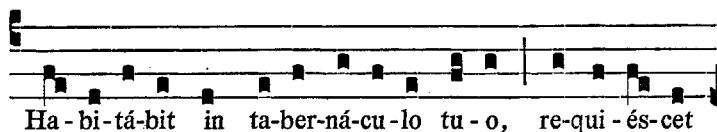
3. Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

4. Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accipit adversus proximos suos.

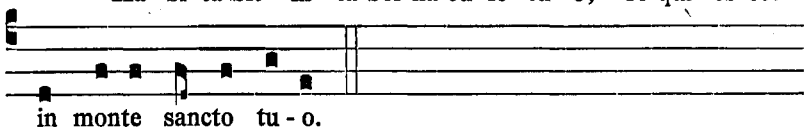
5. Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

6. Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accipit.

7. Qui facit haec, * non movetur in aeternum.

Anti-
phona

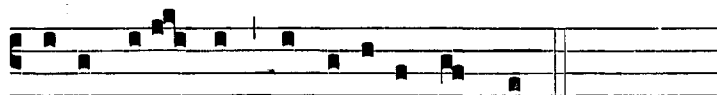
Ha-bi-tá-bit in ta-ber-ná-cu-lo tu-o, re-qui-és-cet

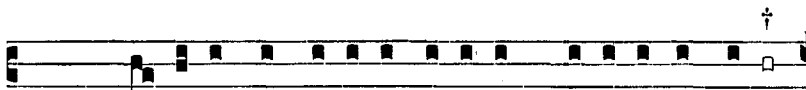
in monte sancto tu-o.

3. Ant.
VII c

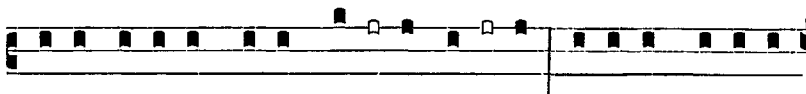
C

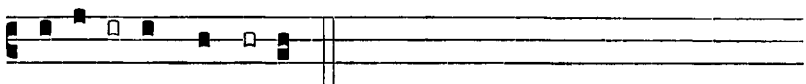
a-ro me - a * re-qui-és-cet in spe.

Ps. 15 Con-sérva me, Dó-mi-ne, quóni-am spe-rá-vi in te. *

Di-xi Dó-mi-no: De-us me - us es tu, quó-ni-am bo-nó-rum

me - ó - rum non e-ges.

2. Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

3. Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleráverunt.

4. Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

5. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restitues hereditátem meam mihi.

6. Funes ceciderunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

7. Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * insuper et

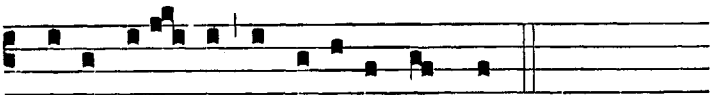
usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

8. Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

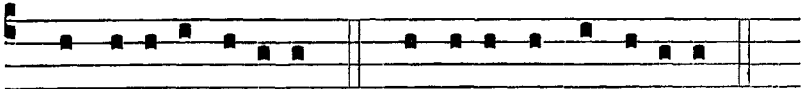
9. Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * insuper et caro mea requiésceat in spe.

10. Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corrup-tiónem.

11. Notas mihi fecisti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Anti-
phona

Ca-ro me - a re-qui-és-cet in spe.

V. In pa-ce in id-ípsum. R. Dór-mi-am et re-qui-és-cam.

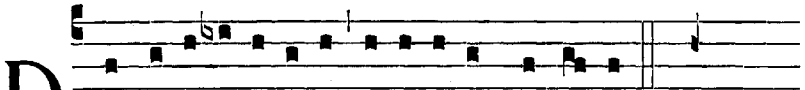

V. In pa-ce in id-ípsum. R. Dór-mi-am et re-qui-és-cam.

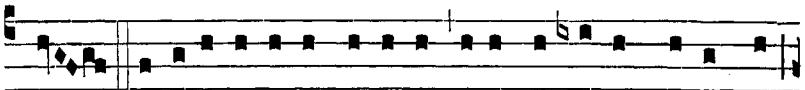
Pater noster, *secreto*.

Lectio I

Cap. 23, 22-30

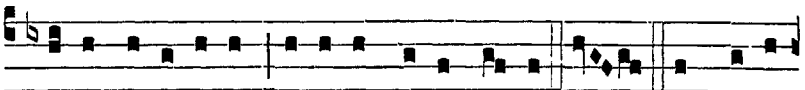
D e La-menta-ti-ó-ne Je-remí-æ Prophé-tæ.

Heth. Mi-se-ri-córdi-æ Dó-mi-ni, qui-a non su-mus consúpti:

qui-a non de-fe-cé-runt mi-se-ra-ti-ó-nes e-jus. Heth.

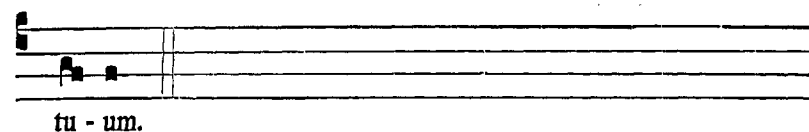
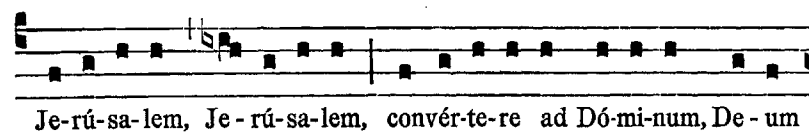
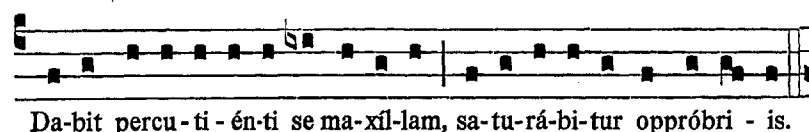
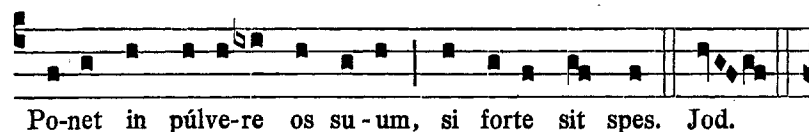
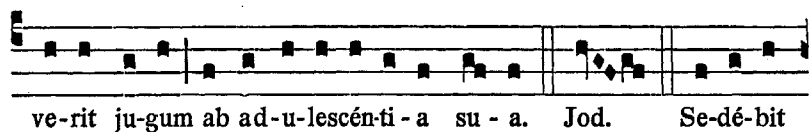
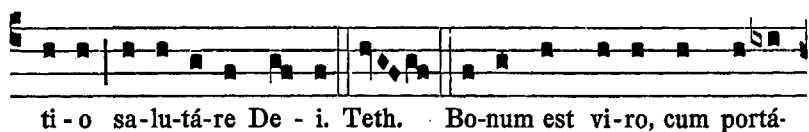
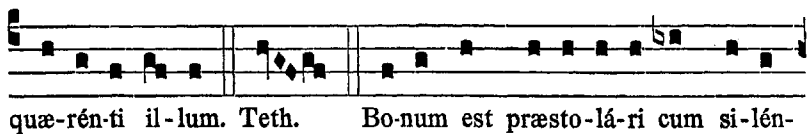
No-vi di-lú-cu-lo, multa est fi-des tu-a. Heth. Pars me-a

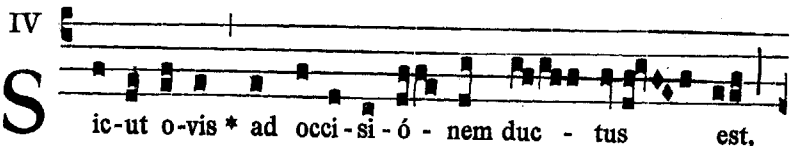
Dó-mi-nus, di-xit á-ni-ma me-a: proptér-e-a exspectá-bo e-um.

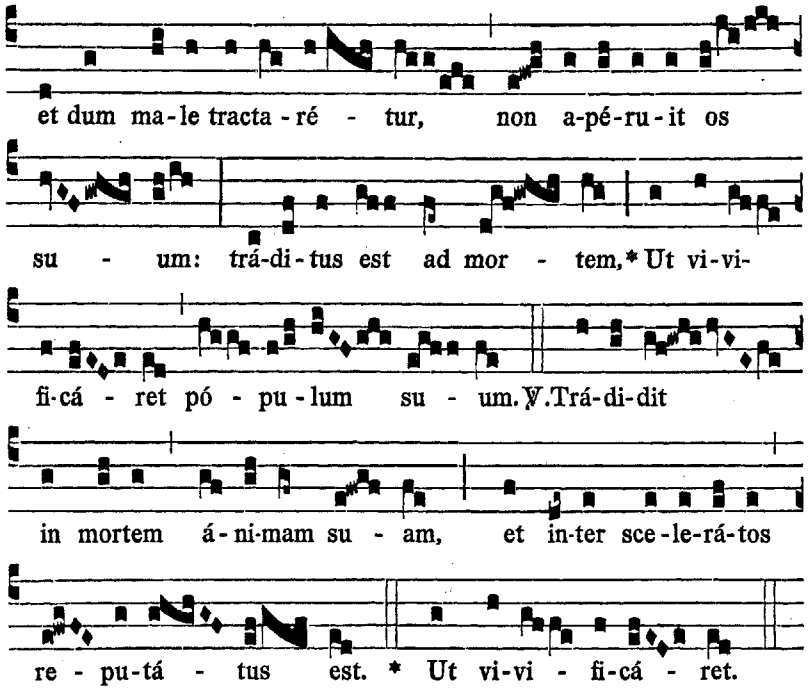

Teth. Bo-nus est Dó-mi-nus spe-rán-ti-bus in e-um, á-nimæ

Responsorium I

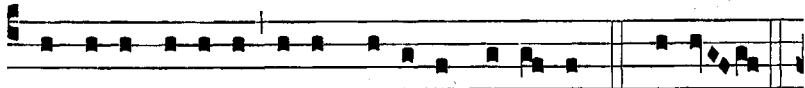
et dum ma-le tracta - ré - tur, non a-pé - ru - it os
 su - um: trá - di - tus est ad mor - tem,* Ut vi - vi -
 fi - cá - ret pó - pu - lum su - um. √. Trá - di - dit
 in mortem á - ni - mam su - am, et in - ter sce - le - rá - tos
 re - pu - tá - tus est. * Ut vi - vi - fi - cá - ret.

Lectio II

Cap. 4, 1-6

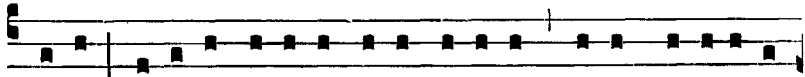
A - leph. Quómo - do obscu - rá - tum est aurum, mu - tá - tus
 est co - lor ópti - mus, dispér - si sunt lá - pi - des sanctu - á - ri - i
 in cá - pi - te ómni - um pla - te - á - rum? Beth. Fí - li - i Si - on
 in - cli - ti, et a - mic - ti auro pri - mo: quómo - do re - pu - tá - ti sunt

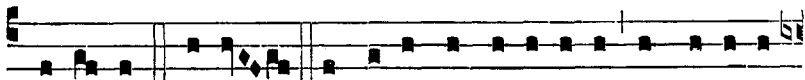
in va-sa tés-te - a, o-pus má-nu - um fí-gu - li? Ghimel.

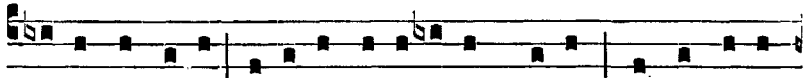
Sed et lá-mi-æ nu-da-vé-runt mammam, lacta-vé-runt cá-tu-los

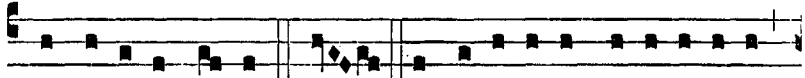
su-os: fí-li - a pó-pu-li me - i cru-dé-lis, qua-si strúthi - o in

de-sér-to. Da-leth. Adhæ-sit lingua lacténtis ad pa-lá-tum

e-jus in si-ti: párvu-li pe-ti-é-runt pa-nem, et non e-rat

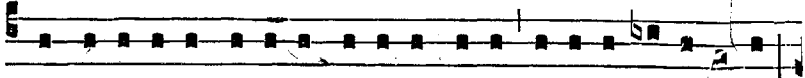
qui frá-nge-ret e - is. He. Qui vesce-bántur vo-luptu - ó-se,

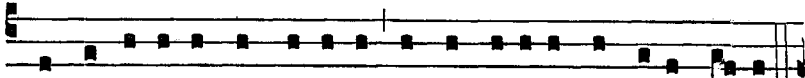
in-ter-i - é-runt in vi - is: qui nu-tri - e-bántur in cró-ce - is,

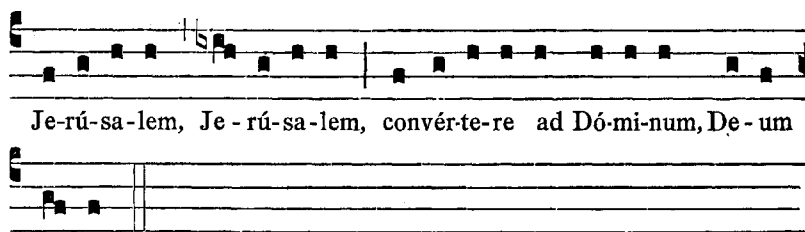
amplé-xá-ti sunt stér-co-ra. Vau. Et ma-jor ef-fécta

est in-íqui-tas fí-li-æ pó-pu-li me - i peccá-to So-domó-rum,

quæ subvêrsa est in mométo, et non cepérunt in e - a ma-nus.

Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convér-te-re ad Dó-mi-num, De-um
tu - um.

Responsorium II

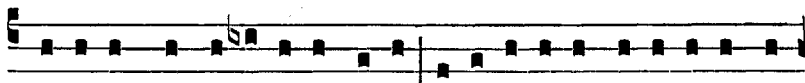
J e-rú-sa-lem, * sur - ge et éx-u-e te vés-ti - bus
ju - cun - di - tá - tis: in-dú-e-re cí-ne-re et
cí-lí - ci - o, * Qui - a in te oc - cí - sus est
Sal-vá - tor Isra - el. *Ps.* De-duc qua-si torrémentem
lá-crimas per di - em et noc - tem, et non tá-ce - at pu-píl-la
ó - cu - li tu - i. * Qui - a.

Lectio III

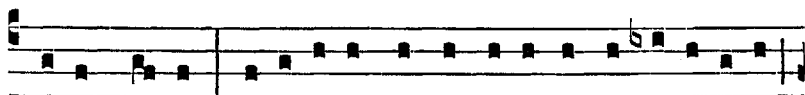
Cap. 5, 1-11

In-ci-pit O-rá-ti-o Je-re-mí-æ Prophé-tæ. Re-cordá-re,

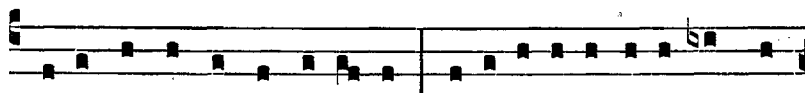

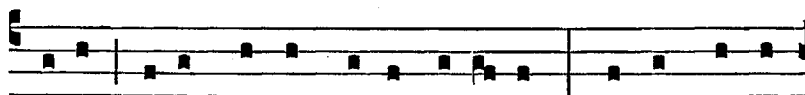
Dó-mi-ne, quid accí-de-rit no-bis: in-tu-é-re et ré-spi-ce oppró-

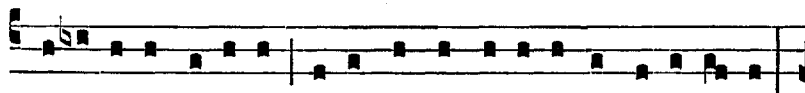
bri-um nostrum. He-ré-di-tas nos-tra versa est ad a-li-é-nos:

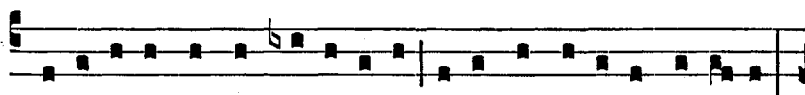
domus nostræ ad extrá-ne - os. Pu-píl-li fac-ti sumus absque

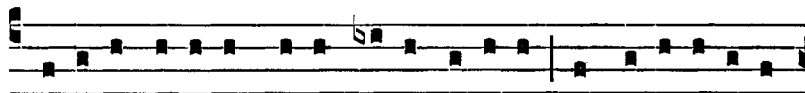
pa-tre, matres nostræ qua-si ví-du - æ. Áquam nostram

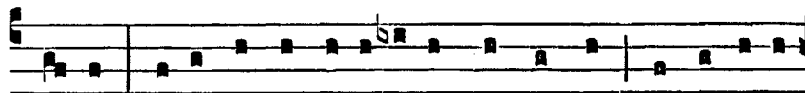
pe-cú-ni - a bí-bi-mus: ligna nostra pré-ti - o compa-rá-vi-mus.

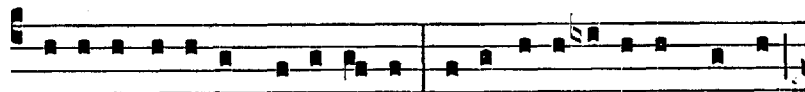
Cerví-ci-bus nos-tris mi-na-bámur, lassis non da-bá-tur réqui - es.

Ægýpto dé-di-mus ma-num et Assý-ri - is, ut sa-tu-ra-rémur

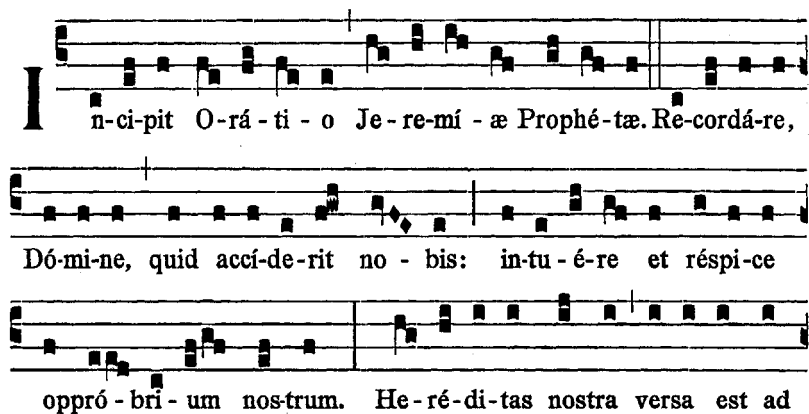
pa-ne. Patres nos-tri pecca-vé-runt, et non sunt: et nos in-i-

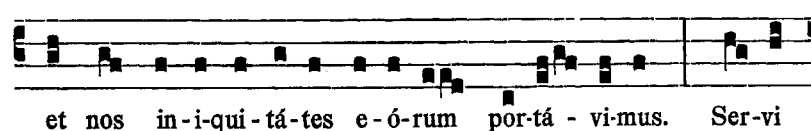
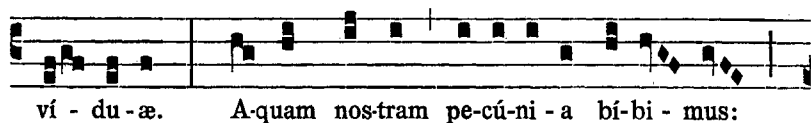
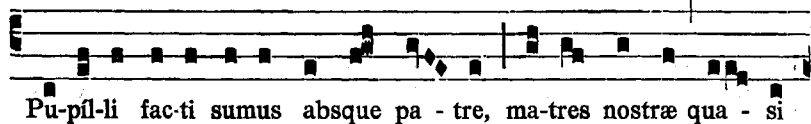
qui-tá-tes e - ó-rum portá-vi-mus. Ser-vi do-mi-ná-ti sunt nos-tri:

non fu - it, qui red-í-me-ret de ma-nu e - ó - rum. In a-ni-má-bus
 nos-tris af-fe-re-bá-mus pa-nem no-bis, a fá-ci-e glá-di-i in
 de-sér-to. Pel-lis nostra qua-si clí-ba-nus ex-ústa est a fá-ci-e
 tempestá-tum fa-mis. Mu-lí - e-res in Si - on humi - li - a-vé-runt
 et vír-gi-nes in ci-vi-tá-ti-bus Ju-da. Je-rú-sa-lem, Je-rú-
 sa-lem, convér-te-re ad Dó-mi-num, De-um tu - um.

Alter tonus, ad libitum

I n-ci-pit O-rá-ti-o Je-re-mí - æ Prophé-tæ. Re-cordá-re,
 Dó-mi-ne, quid accí-de-rit no - bis: in-tu-é-re et réspi-ce
 oppró - bri - um nos-trum. He-ré-di-tas nostra versa est ad

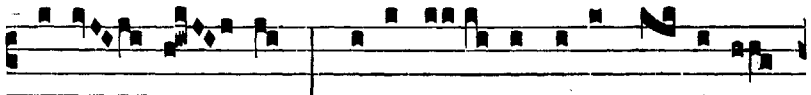

ma - nu e - ó - rum. In a - ni - má - bus nos - tris af - fe - re - bá - mus
 pa - nem no - bis, a fá - ci - e glá - di - i in de - sér - to. Pel - lis
 nos - tra qua - si cí - ba - nus ex - ús - ta est a fá - ci - e
 tempes - tá - tum fa - mis. Mu - lí - e - res in Si - on hu - mi - li - a -
 vé - runt et vír - gi - nes in ci - vi - tá - ti - bus Ju - da. Je - rú - sa - lem,
 Je - rú - sa - lem, convér - te - re ad Dó - mi - num, De - um
 tu - um.

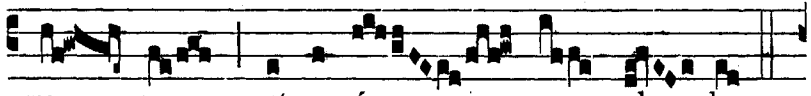
Responsorium III

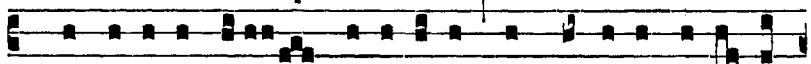
V
P lange * qua - si virgo, plebs me - a :
 u - lu - lá - te, pas - tó - res, in cí - ne - re et

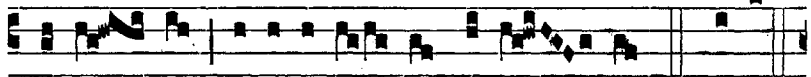
ci - lí - ci - o: * Qui - a ve - nit di - es Dó - mi - ni

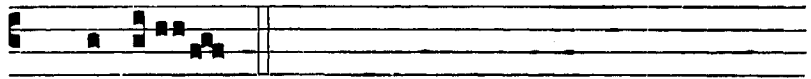
ma - gna et a - má - ra val - de.

¶. Ac - cíngi - te vos, sa - cerdó - tes, et plán - gi - te, mi - nis - tri

al - tá - ris, aspérgi - te vos cí - ne - re. * Qui - a.

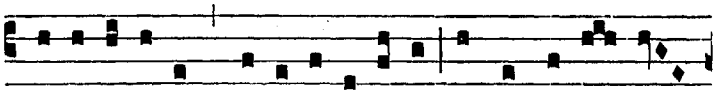

Ry. Plan - ge.

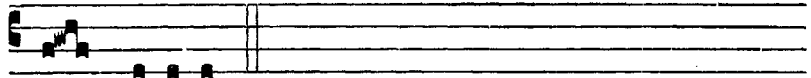
In II Nocturno

1. Ant.

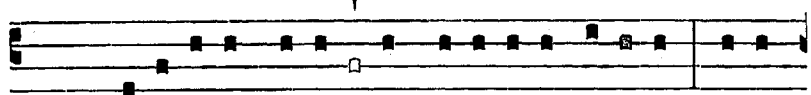
V a
E

- le - vá - mi - ni, * portæ æ - terná - les, et in - tro - í - bit

Rex gló - ri - æ.

Ps. 23 Dó - mi - ni est ter - ra, et ple - ni - tú - do e - jus: * orbis

ter - rá - rum, et u - ni - vér - si qui há - bi - tant in e - o.

2. Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

3. Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

4. Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

5. Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

6. Hæc est generátio quæréntium

eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

7. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

8. Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

9. Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

10. Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Anti-
phona

E-le-vá-mi-ni, por-tæ æ-ter-ná-les, et in-tro-í-bit

Rex gló-ri-æ.

2. Ant.
IV E

C re-do vi-dé-re * bo-na Dó-mi-ni in ter-ra vi-vén-ti-um.

Ps. 26 Dó-mi-nus il-lu-mi-ná-ti-o me-a, et sa-lus me-a, *

quem ti-mé-bo?

2. Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

3. Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

4. Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

5. Si consistant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

6. Si exsúrgat advérsus me prælium, * in hoc ego sperábo.

7. Unam pétii a Dómino, hanc requiram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

8. Ut videam voluptatem Dómini, * et visitem templum ejus.

9. Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculo sui.

10. In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimicos meos.

11. Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

12. Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserere mei, et exáudi me.

13. Tibi dixit cor meum, exquisivit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requiram.

14. Ne avértas fáciem tuam a

me: * ne declines in ira a servo tuo.

15. Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus, salutáris meus.

16. Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

17. Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

18. Ne tradideris me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexerunt in me testes iníqui, et mentita est iniquitas sibi.

19. Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

20. Exspécta Dóminum, viriliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Anti-
phona

Cre-do vi-dé-re bo-na Dó-mi-ni in ter-ra vi-vén-ti-um.

3. Ant.
VIII G

Dó-mi-ne, * abs-tra-xís-ti ab ín-fe-ris á-ni-mam me-am.

Ps. 29 Ex-al-tá-bo te, Dó-mi-ne, quó-ni-am sus-ce-pís-ti me: *

nec de-lec-tás-ti in-i-mí-cos me-os su-per me.

2. Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

3. Dómine, eduxisti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

4. Psállite Dómino, sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

5. Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

6. Ad vésperum demorábitur fle-
tus: * et ad matutínum lætítia.

7. Ego autem dixi in abundántia
mea: * Non movébor in ætérnum.

8. Dómine, in voluntáte tua, *
præstitisti decóri meo virtútem.

9. Avertisti fáciem tuam a me,
* et factus sum conturbátus.

10. Ad te, Dómine, clamábo: *
et ad Deum meum deprecábor.

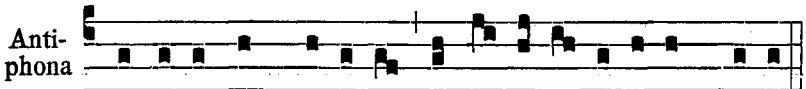
11. Quæ utilitas in sángine meo,
* dum descéndo in corruptiónem?

12. Numquid confitébitur tibi pul-
vis, * aut annuntiábit veritátem
tuam?

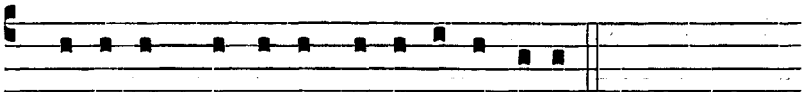
13. Audívit Dóminus, et misér-
tus est mei: * Dóminus factus est
adjútor meus.

14. Convertísti planctum meum
in gáudium mihi: * conscidísti sac-
cum meum, et circumdedísti me
lætítia:

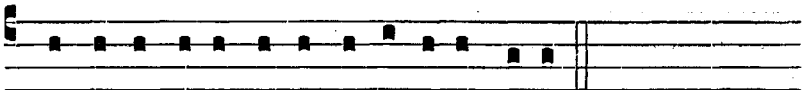
15. Ut cantet tibi glória mea, et
non compúngar: * Dómine, Deus
meus, in ætérnum confitébor tibi.

Dó-mi-ne, abs-tra-xís-ti ab ín-fe-ris á-ni-mam me-am.

Y. Tu au-tem, Dó-mi-ne, mi-se-ré-re me-i.

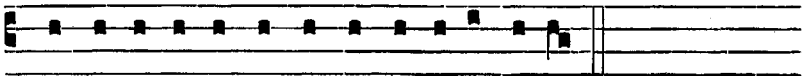

R. Et re-sús-ci-ta me, et re-trí-bu-am e-is.

Vel:

Y. Tu au-tem, Dó-mi-ne, mi-se-ré-re me-i.

R. Et re-sús-ci-ta me, et re-trí-bu-am e-is.

Pater noster, *secreto*.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Lectio IV

In Ps. 63, vers. 7

Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixerunt:
Quis nos vidébit? Defecerunt scrutántes scrutatiónes, consília
mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo.

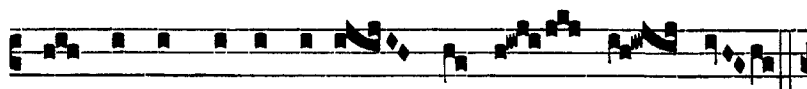

Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur aut morerétur nisi homo. Accessit ergo homo ad illas omnes passiones, quæ in illo nihil valerent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accessit homo ad cor altum, id est, cor secretum, objiciens aspectibus humanis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et offerens formam servi, qua minor est Patre.

Responsorium IV

VII

R e-cés-sit * Pas-tor nos - ter, fons a - quæ
 vi - væ, ad cu - jus tráns-i - tum sol ob - scu -
 rá - tus est: * Nam et il - le captus est,
 qui cap-tí-vum te-né-bat pri - mum hó-mi - nem:
 hó - di - e por - tas mor - tis et se - ras
 pá - ri - ter Sal-vá - tor nos - ter dis - rú - pit.
 V. De - strú - xit qui - dem claustra in - fér - ni, et

sub - vér - tit po - tén - ti - as di - á - bo - li.

* Nam et il - le.

Lectio V

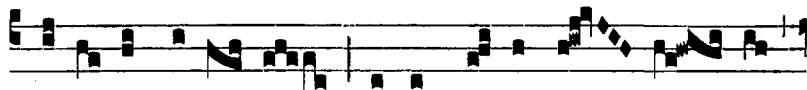
Quo perduxerunt illas scrutationes suas, quas perscrutantes defecerunt, ut etiam mortuo Domino et sepulto, custodes ponerent ad sepulcrum? Dixerunt enim Pilato: Seductor ille; hoc appellabatur nomine Dominus Jesus Christus, ad solacium servorum suorum, quando dicuntur seductores; ergo illi Pilato: Seductor ille, inquit, dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam. Jube itaque custodiri sepulcrum usque in diem tertium, ne forte veniant discipuli ejus, et furentur eum, et dicant plebi, Surrexit a mortuis: et erit novissimus error peior priore. Ait illis Pilatus: Habetis custodiam, ite, custodite, sicut scitis. Illi autem abeuntes, muni'erunt sepulcrum, signantes lapidem cum custodibus.

Responsorium V

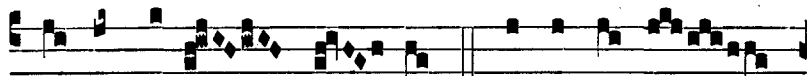

VIII

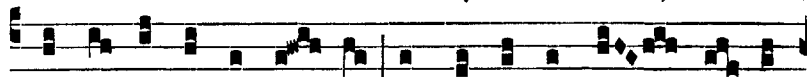
O vos omnes, * qui trans-í - tis per vi - am, at - tén -

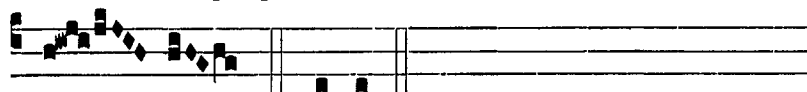
di - te et vi - dé - te, * Si est do - lor sí - mi - lis

sic - ut do - lor me - us. V. At - tén - di - te,

u - ni - vér - si pó - pu - li, et vi - dé - te do - ló - rem

me - um. * Si est.

Lectio VI

Posuerunt custódes mílites ad sepúlcrum. Concússa terra Dóminus resurréxit: mirácula facta sunt tália circa sepúlcrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fierent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlcri. Damus, inquit, vobis pecúniám: et dícite, quia, vobis dormiéntibus, venérunt discípuli ejus et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est, quod dixísti, o infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis et in profúnda versútia demérgeris, ut hoc dicas: Dícite, quia, vobis dormiéntibus, venérunt discípuli ejus et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes: vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

Responsorium VI

IV

E c - ce, * quó - mo - do mó - ri - tur jus - tus, et ne - mo

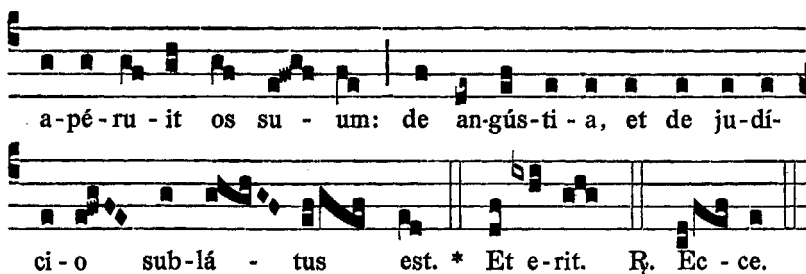
pér - ci - pit cor - de: et vi - ri jus - ti tol - lún - tur,

et ne - mo con - sí - de - rat; a fá - ci - e in - iqui -

tá - tis sub - lá - tus est jus - tus: * Et e - rit

in pa - ce me - mó - ri - a e - jus. *Ps.* Tamquam

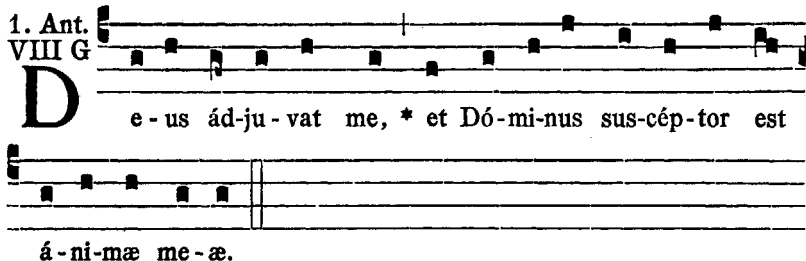
ag - nus co - ram ton - dén - te se ob - mú - tu - it, et non

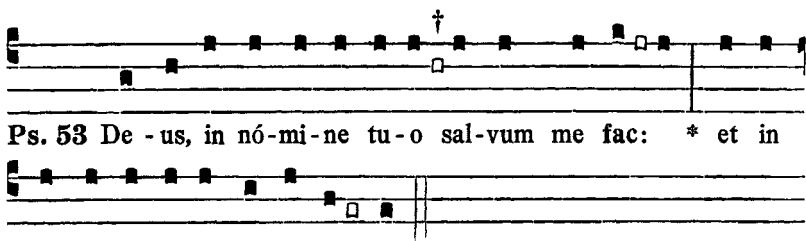
a-pé-ru-it os su - um: de an-gús-ti - a, et de ju-dí-
ci-o sub-lá - tus est. * Et e-rit. R. Ec - ce.

In III Nocturno

1. Ant.
VIII G

De-us ád-ju-vat me, * et Dó-mi-nus sus-cép-tor est
á-ni-mæ me-æ.

Ps. 53 De - us, in nó-mi-ne tu-o sal-vum me fac: * et in
vir-tú-te tu-a jú-di-ca me.

vir-tú-te tu-a jú-di-ca me.

2. Deus, exáudi oratióem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

3. Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

4. Ecce enim Deus ádjuvat me:

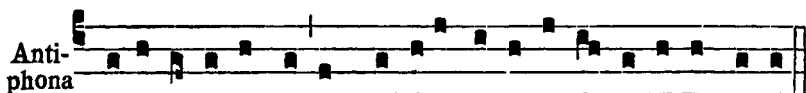
* et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

5. Avérte mala inimicis meis: * et in veritaté tua dispérde illos.

6. Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

7. Quóniam ex omni tribulatióne eripuisti me: * et super inimicos meos despéxit óculus meus.

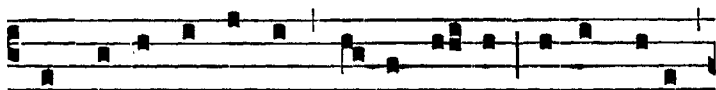
Anti-
phona

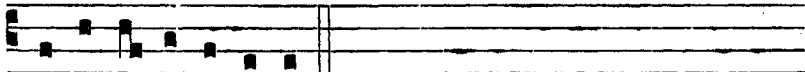
De-us ádju-vat me, et Dóminus suscéptor est á-nimæ me-æ.

2. Ant.

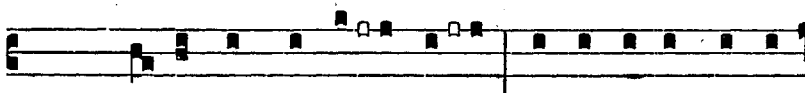
VII a

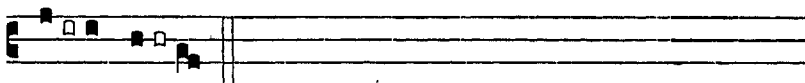
n pa-ce fac-tus est * lo-cus e - jus, et in Si-on

ha-bi - tá - ti - o e - jus.

Ps. 75 No-tus in Ju-dæ - a De - us: * in Is-ra - el ma-gnum

no-men e - jus.

2. Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

3. Ibi confrégit poténtias arcum, * scútum, gládium, et bellum.

4. Illúminans tu mirábiliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

5. Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

6. Ab increpatione tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascenderunt equos.

7. Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

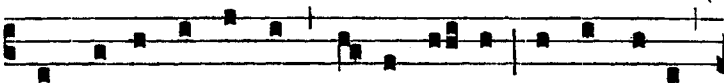
8. De cælo audítum fecisti judicium: * terra trémuit et quíevit:

9. Cum exsúrgeret in judicium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

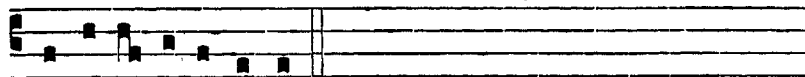
10. Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi: * et reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

11. Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

12. Terribili et ei qui aufert spíritum principum, * terribili apud reges terræ.

Anti-
phona

In pa-ce fac-tus est lo-cus e - jus, et in Si-on

ha-bi - tá - ti - o e - jus.

3. Ant.

IV d

F

ac-tus sum * sic-ut ho-mo si-ne ad-ju-tó-ri-o,

in-ter mór-tu - os li-ber.

Ps. 87 Dó-mi-ne, De - us sa-lú-tis me - æ: * in di-e cla-má-vi,

et noc-te co - ram te.

2. Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

3. Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

4. Æstimátus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

5. Sicut vulneráti dormientes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

6. Posuérum me in lacu infériori: * in tenebrósis, et in umbra mórtis.

7. Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

8. Longe fecísti notos meos a me: * posuérum me abominatió-nem sibi.

9. Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

10. Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

11. Numquid mórtuis fácies mirabilia: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónem?

13. Numquid cognoscéntur in ténébris mirabilia tua, * et justitia tua in terra obliviónis?

14. Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

15. Ut quid, Dómine, repéllis oratió-nem meam: * avértis faciém tuam a me?

16. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

17. In me transiérum iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

18. Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

19. Elongásti a me amicúm et próximum: * et notos meos a mi-séria.

Anti-
phona

Fac-tus sum sic-ut ho-mo si-ne ad-ju-tó-ri-o,

in-ter mór-tu-os li-ber.

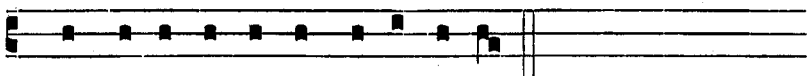

℣. In pa-ce fac-tus est lo-cus e-jus.

℞. Et in Si-on ha-bi-tá-ti-o e-jus.

Vel:

℣. In pa-ce fac-tus est lo-cus e-jus.

℞. Et in Si-on ha-bi-tá-ti-o e-jus.

Pater noster, *secreto*.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos

Lectio VII

Cap. 9, 11-22

Christus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et per-féctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus crea-tiónis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per pró-prium sánguinem introiit semel in Sancta, æténa redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum et cinis vítulæ aspérsus in-quinátos sanctificat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad ser-viéndum Deo vivénti?

Responsorium VII

VIII

A

- sti-té - runt * re-ges ter-ræ, et prin - ci-pes

con-ve-né - runt in u - num, * Ad-vér - sus Dó-

mi - num et ad-vér - sus Chris - tum

e - jus. ¶ Qua-re fre-mu - é - runt gen - tes,

et pó-pu-li me-di-tá-ti sunt in - á-ni - a?

Ad - vér - sus.

Lectio VIII

Et ideo novi Testaménti mediátor est: ut, morte intercedente, in redemptionem earum prævaricationum, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissionem accipiant, qui vocati sunt æternæ hereditatis. Ubi enim testaméntum est: mors necesse est intercedat testatoris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit, qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicátum est.

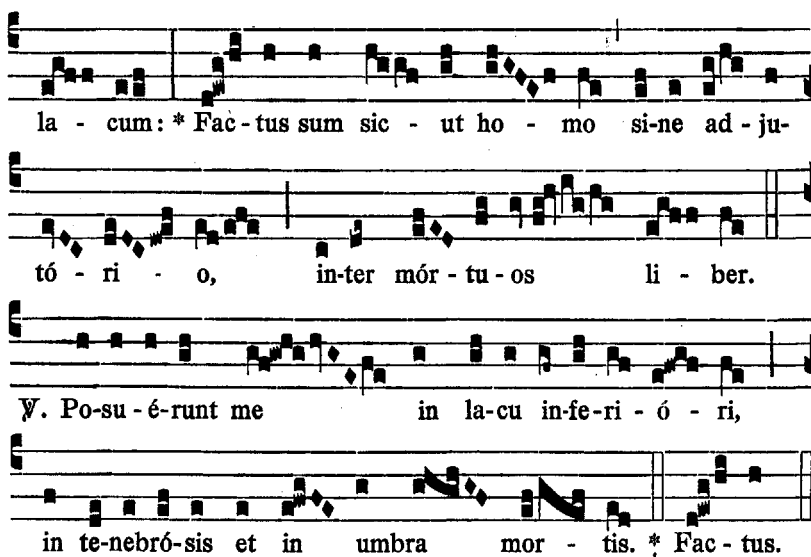
Responsorium VIII

IV

Æ

s - ti-má-tus sum * cum de - scendén-ti-bus in

la - cum: * Fac - tus sum sic - ut ho - mo si - ne ad - ju -
 tó - ri - o, in - ter mór - tu - os li - ber.
 V. Po - su - é - runt me in la - cu in - fe - ri - ó - ri,
 in te - nebró - sis et in umbra mor - tis. * Fac - tus.

Lectio IX

Lecto enim omni mandáto Legis a Móyse univérso pópulo: accípiens sánguinem vitulórum et hircórum cum aqua et lana coccínea et hyssópo: ipsum quoque librum et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis Testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum et ómnia vasa ministérii sángine simíliter aspérsit: et ómnia pæne in sángine secúndum legem mundántur: et sine sánguinis ef - fusióné non fit remíssio.

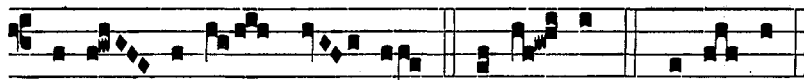
Responsorium IX

II
 S e - púl - to * Dó - mi - no, signá - tum est mo - numén - tum,
 volvén - tes lá - pi - dem ad ósti - um monu - mén - ti:
 * Po - nén - tes mí - li - tes, qui custo - dí - rent il - lum.

V. Ac-ce-dén - tes prin-ci-pes sa-cerdó-tum ad Pi-lá - tum,

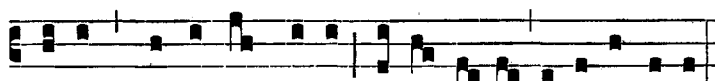

pe-ti - é-runt il - lum. * Po-nén - tes. R. Se-púl - to.

AD LAUDES

1. Ant.

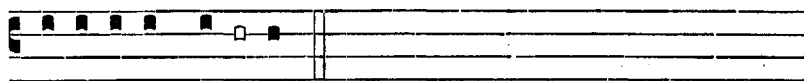
IV c

mors, * e-ro mors tu-a, morsus tu-us e-ro, in-férne.

Ps. 50 Mi-se-ré-re me - i, De - us, * se-cúndum mag-nam mi-se-

ri-córdi - am tu - am.

2. Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó: * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

6. Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexisti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

8. Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Auditui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

10. Avérte faciém tuam a peccáteis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

12. Ne projicias me a facié tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

13. Redde mihi lætítiam salutaris tui: * et spíritu principáli confirma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: * et impii ad te converténtur.

15. Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ: * et exsultabit lingua mea justitiam tuam.

16. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

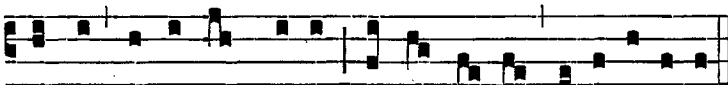
17. Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique: * holocáustis non delectáberis.

18. Sacrificium Deo spiritus contríbúlat: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

20. Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblatiões, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítilos.

Anti-
phona

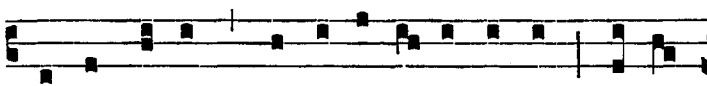

O mors, e-ro mors tu - a, mor-sus tu - us e-ro, infér-ne.

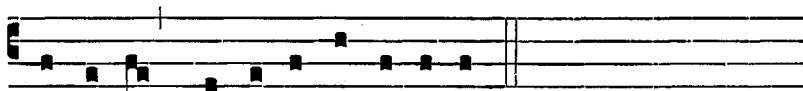
1. Ant.

IV A*

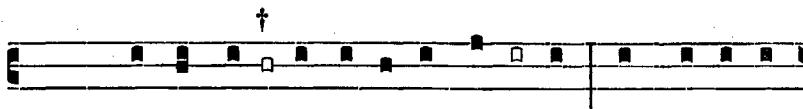
P

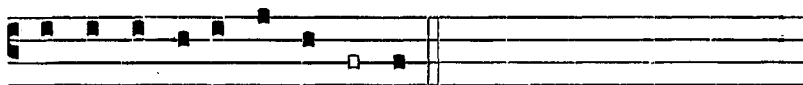
lan-gent e - um * qua - si u - ni - gé - ni - tum, qui - a

ín-no-cens Dó-mi-nus oc-cí-sus est.

Ps. 91 Bo-num est con-fi-té-ri Dó-mi-no: * et psál-le-re

nó-mi-ni tu - o, Al-tís-si-me.

2. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

3. In decachórho, psalterio: * cum cántico, in cíthara.

4. Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

5. Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiões tuæ.

6. Vir insíprens non cognóscet: * et stultus non intéleget hæc.

7. Cum exórti fúerint peccatóres sicut fænum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

8. Ut intéreant in sáculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

9. Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui

peribunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

10. Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

11. Et despéxit óculus meus inimicos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

12. Justus, ut palma florébit: *

sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

13. Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

14. Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

15. Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iniquitas in eo.

Anti-
phona

Plangent e - um qua - si u - ni - gé - ni - tum, qui - a in - no - cens

Dó - mi - nus oc - cí - sus est.

3. Ant.
VII b

A t - tén - di - te, * u - ni - vér - si póp - pu - li, et vi - dé - te

do - ló - rem me - um.

Ps. 63 Ex - áu - di, De - us, o - ra - ti - ó - nem me - am cum dépre - cor: *

a ti - mó - re in - i - mí - ci é - ri - pe á - ni - mam me - am.

2. Protexisti me a convéntu malignántium: * a multítudine operántium iniquitátem.

3. Quia exacuérunt ut gládium línguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

4. Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

5. Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

6. Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

7. Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

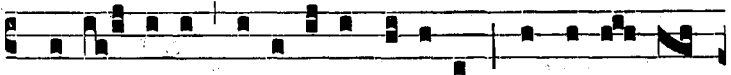
8. Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eórum.

9. Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

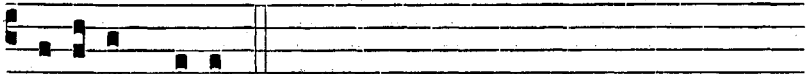
10. Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

11. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Anti-
phona

Attén-di-te, u-ni-vér-si pó-pu-li, et vi-dé-te

do-ló-rem me-um.

4. Ant.

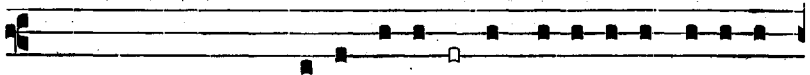
II D

A

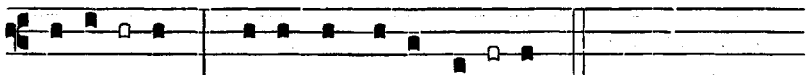

porta ín-fe-ri * é-ru-e, Dó-mi-ne, á-ni-mam me-am.

†

Canticum Ezechiaë E-go di-xi: In di-mí-di-o di-é-rum

me-ó-rum * va-dam ad portas ín-fe-ri.

2. Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

3. Non aspiciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

4. Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

5. Præcisa est velut a texénte, víta mea: † dum adhuc ordírer, succídít me: * de mane usque ad vésperam finies me.

6. Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

7. De mane usque ad vésperam finies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

8. Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsu:

9. Dómine, vim pátiór, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

10. Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

11. Dómine, si sic vívitur, et in tálibus víta spíritus mei, † corripies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

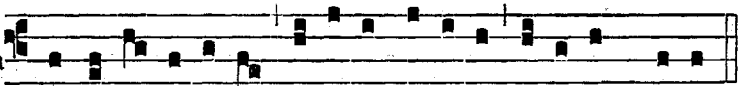
12. Tu autem eruisti animam meam ut non periret: * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

13. Quia non inférnus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: * non exspectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

14. Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

15. Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantabimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

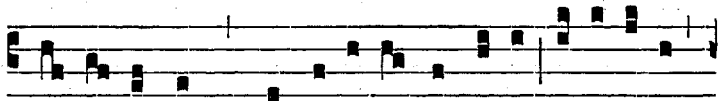
Anti-
phona

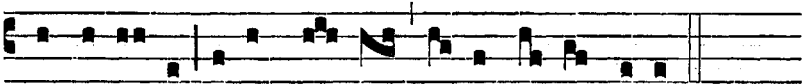
A porta ín-fe-ri é-ru - e, Dó-mi-ne, á-ni-mam me - am.

5. Ant.
VIII c

O

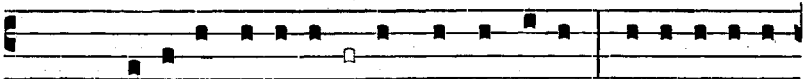

vos omnes, * qui transí-tis per vi - am, atténdi-te

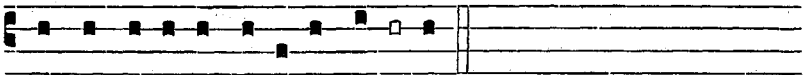

et vi-dé - te, si est do - lor sic-ut do - lor me - us.

†

Ps. 150 Laudá-te Dó-mi-num in sanctis e-jus: * laudá-te e - um

in fir-maménto vir-tú-tis e - jus.

2. Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

3. Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cí-thara.

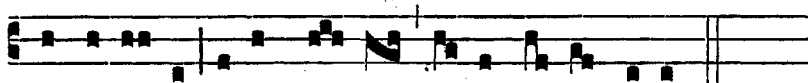
4. Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

5. Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spír-itus laudet Dóminum.

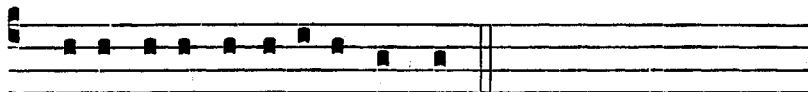
Anti-
phona

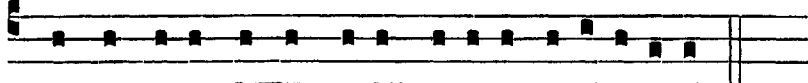
O vos omnes, qui transí-tis per vi - am, atténdi-te

et vi-dé - te, si est do - lor sic - ut do - lor me - us.

V. Ca-ro me - a re-qui-éscet in spe.

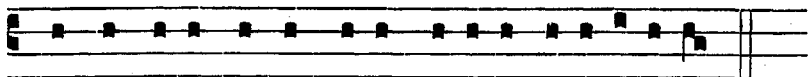

R. Et non da-bis Sanctum tu - um vi-dé-re cor-rupti - ó-nem.

Vel:

V. Ca-ro me - a re-qui-éscet in spe.

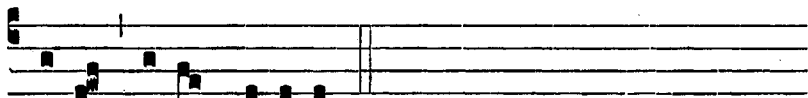
R. Et non da-bis Sanctum tu - um vi-dé-re cor-rupti - ó-nem.

Ad Benedictus, Antiphona

I g

M

u - lí - e - res * se-déntes ad mo-numéntum lamenta-

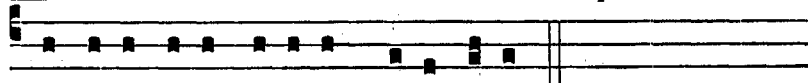

bántur, flentes Dó-mi-num.

Canticum Zachariæ

Be-ne-díc-tus Dó-mi-nus, De - us Is-ra - el, * qui - a vi-si-tá-vit,

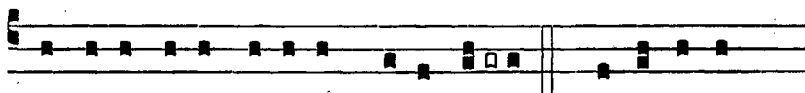

et fe-cit red-empti - ó-nem ple-bis su - æ:

Vel:

1. Be-ne-díc-tus Dó-mi-nus, De - us Is-ra-el, * qui - a vi-si-tá-vit,

et fe-cit red-empti-ó-nem ple-bis su - æ: (2. Et e-ré-xit . . .)

2. Et eréxit cornu salutis nobis: * in domo David, púeri sui.

3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, Prophetárum ejus:

4. Salútem ex inimicis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári festaménti sui sancti.

6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

7. Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

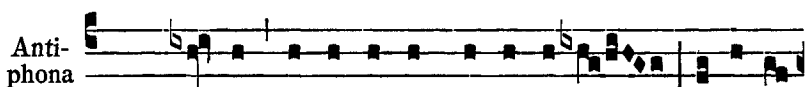
8. In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

9. Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

10. Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatórum eórum:

11. Per viscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

12. Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Anti-
phona

Mu-lí - e - res se-dén-tes ad mo-nu-méntum lamenta-

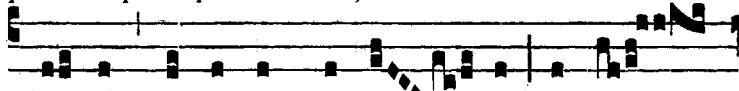

bán-tur, flen-tes Dó-mi-num.

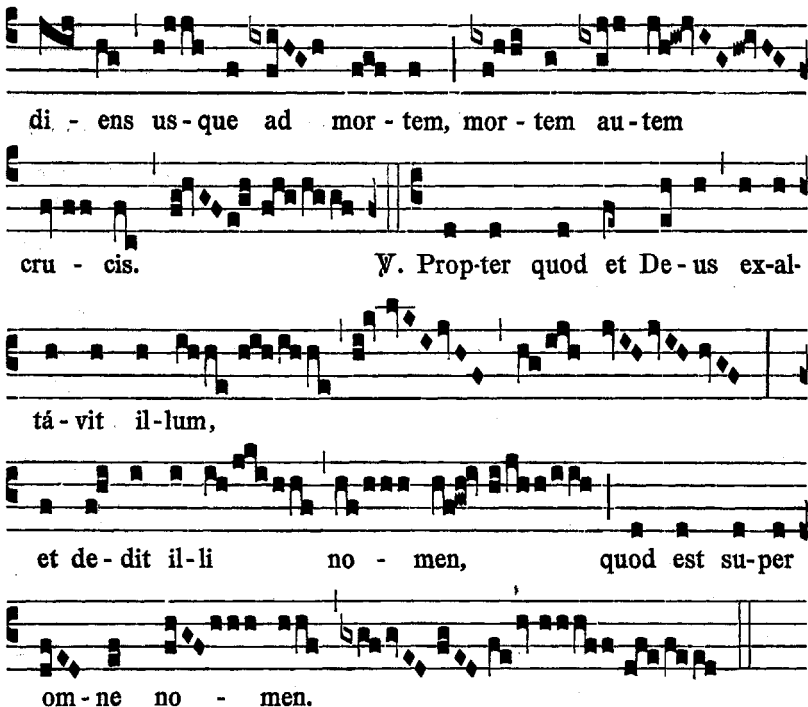
Interim dum dicitur Canticum Benedictus, extinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ posita est in summitate candelabri, exstinguuntur paulatim sex candelæ positæ a principio supra Altare, ita ut in ultimo versu exstinguatur ultima candela; similiter exstinguuntur lampades et luminaria per ecclesiam. Cum repetitur Antiphona Mulieres, accipitur suprema candela ex candelabro, et absconditur sub Altari in cornu Epistolæ.

Repetita Antiphona post Benedictus, dicitur:

Ant.

Chris - tus * fac-tus est pro no - bis ob - cé -
 di - ens us-que ad mor - tem, mor - tem au-tem
 cru - cis. V. Prop-ter quod et De-us ex-al-
 tá - vit il-lum,
 et de - dit il-li no - men, quod est su-per
 om - ne no - men.

Et sic dicitur etiam (sine cantu) per omnes Horas diei.

Cum incipitur Antiphona Christus factus est, omnes genuflectunt: et, ea finita, dicitur Pater noster cum reliquis, ut ad Laudes Feriæ V in Cena Domini. Dictis Horis, ut supra in Cena Domini 212, celebratur Missa.

Statio ad sanctum Joannem in Laterano

Hora competenti tobaleis cooperiuntur Altaria, sed candelæ extinctæ manent usque ad principium Missæ. Interim excutitur ignis de lapide foris ecclesiam, et ex eo accenduntur carbones. Dicta Nona in Choro, Sacerdos indutus Amictu, Alba, Cingulo, Stola, et Pluviali violaceo, vel sine Casula, astantibus sibi Ministris cum Cruce, aqua benedicta et incenso, ante portam ecclesiæ, si commode potest, vel in ipso aditu ecclesiæ benedicit novum ignem, dicens:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, qui per Filium tuum, angulárem scilicet lápidem, claritátis tuæ ignem fidélibus contulisti: productum e sílice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sancti ✠ fica: et concéde nobis, ita per hæc festa paschália cæléstibus desidériis inflammári; ut ad perpétuæ claritátis, puris méntibus, valeámus festa pertingere. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnipotens, lumen indeficiens, qui es cónditor ómnium lúminum: béne ✠ dic hoc lumen, quod a te sanctificátum atque benedíctum est, qui illuminásti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritátis tuæ: et sicut illuminásti Móysen exeúntem de Ægýpto, ita illúmines corda et sensus nostros; ut ad vitam et lucem ætérnam pervenire mereámur. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus: benedicéntibus nobis hunc ignem in nómine tuo, et unigéniti Filii tui, Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti, cooperári dignéris; et ádjuva nos contra igníta tela inimíci et illústra grátia cælésti: Qui vivis et regnas cum eódem Unigénito tuo, et Spíritu Sancto, Deus: per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deinde benedicit quinque grana incensi ponenda in Cereo, dicens absolute hanc Orationem:

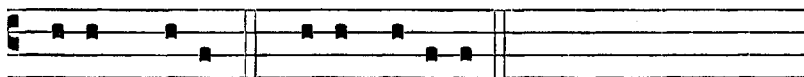
Véniat, quæsumus, omnipotens Deus, super hoc incénsum larga tuæ bene ✠ dictionis infúσιο: et hunc noctúrnum splendórem invisíbilis regenerátor accénde; ut non solum sacrificium, quod hac nocte litátum est, arcána lúminis tui admixtióné refúlgeat; sed in quocúmque loco ex hujus sanctificatiónis mystério áliquíd fúerit deportátum, expúlso diabólicæ fraudis nequítia, virtus tuæ majestátis assístat. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

¶ Dum benedicit grana incensi, Acolythus assumens de carbonibus benedictis ponit in thuribulo: et finita Oratione supradicta, Sacerdos de navicula ponit incensum in thuribulo, benedicens illud more solito: deinde prædicta grana incensi et ignem ter aspergit aqua benedicta, dicens: Aspérge me, Dómine, sine cantu et sine Psalmo, et ter adolet incenso.

Interim omnia luminaria ecclesiæ extinguuntur, ut de igne benedicto postmodum accendantur. Tum Diaconus indutus Dalmatica albi coloris, accipit arundinem cum tribus candelis in summitate illius, triangulo distinctis. Præcedit Thuriferarius cum Acolytho deferenti in vase quinque grana incensi: sequitur Subdiaconus cum Cruce, et Clerus per ordinem: deinde Diaconus cum arundine, post eum Celebrans. Cum Diaconus ingressus

est ecclesiam, inclinat arundinem, et Acolythus deferens candelam accensam de novo igne, accendit unam ex illis tribus candelis desuper positis: et Diaconus elevans arundinem, genuflectit, similiter et omnes alii cum eo, præter Subdiaconum Crucem ferentem, et cantat solus:

Lumen Chris-ti. R̄. De - o grá-ti - as.

Et procedens ad medium ecclesiæ, ibi accenditur alia candela: et iterum genuflexus, ut supra, altius cantat:

Lumen Christi. R̄. Deo grátias.

Tertio procedit ante Altare, ubi accenditur tertia candela: et rursus genuflexus, ut prius, adhuc altius cantat:

Lumen Christi. R̄. Deo grátias.

Deinde Celebrans ascendit ad Altare in cornu Epistolæ, et Diaconus dat arundinem uni Acolytho: et accipiens librum, petit a Celebrante benedictionem, ut fit ad Evangelium, Sacerdote dicente:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis: ut digne et competenter annúnties suum paschále præcónium: In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

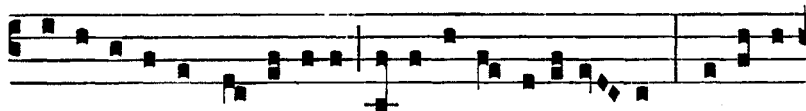
Postea vadit ad pulpitum, et ponit super eo librum, et incensat. A dextris Diaconi stent Subdiaconus cum Cruce, et Thuriferarius: a sinistris duo Acolythi, ille qui tenet arundinem, et alius tenens in vase quinque grana incensi benedicti figenda in Cereo. Tunc, surgentibus omnibus, et stantibus, ut fit ad Evangelium, Diaconus cantat:

E x-súl-tet jam Angé-li-ca turba cæ-ló-rum: exsúl-tent

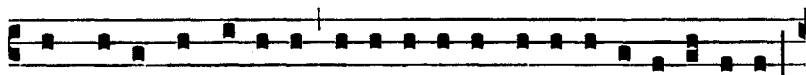
di-ví-na mysté-ri - a: et pro tanti Re-gis vic-tó-ri - a tu-ba

ínso-net sa-lu-tá - ris. Gáude - at et tel-lus tan-tis ir-ra-di - á-ta

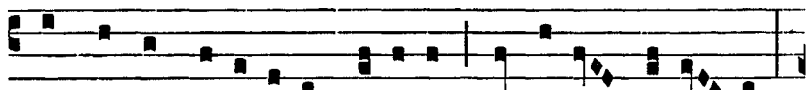
fulgó-ri-bus: et æ-térni Re-gis splendó-re il-lus-trá-ta,

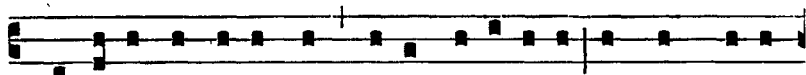
to-ti - us orbis se sén-ti-at a-mi-sís-se ca-lí-gi - nem. Læ-té-tur

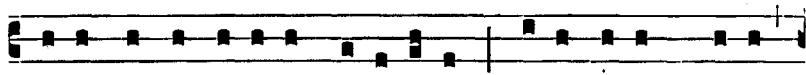
et ma-ter Ecclé-si - a, tan-ti lú-mi-nis ad-orná-ta fulgó-ri-bus:

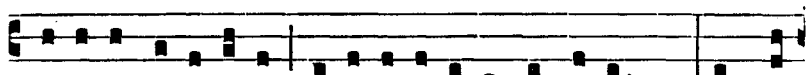
et mag-nis po-pu-ló-rum vó-ci-bus hæc au-la re-súl - tet.

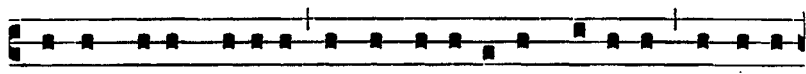
Quaprópter a-stántes vos, fra-tres ca-rís-si-mi, ad tam mi-ram

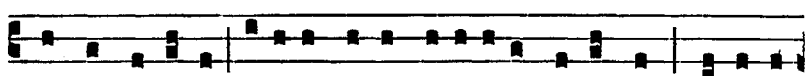
hu-jus sanc-ti lú-mi-nis cla-ri-tá-tem, u-na me-cum, quæ-so,

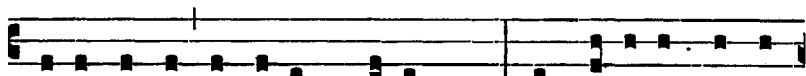
De - i omni-po-tén-tis mi-se-ri-córdi - am in-vo-cá - te. Ut, qui

me non me-is mé-ri-tis in-tra Le-vi-tá-rum nú-me-rum digná-tus

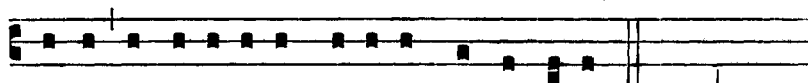
est aggre-gá-re: lú-mi-nis su - i cla-ri-tá-tem in-fún-dens, Cé-re - i

hu-jus laudem implé-re per-fi-ci - at. Per Dó-mi-num nostrum

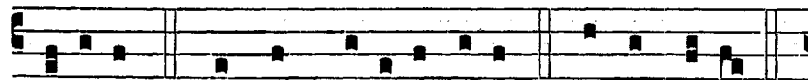

Je-sum Chris-tum, Fi-li-um su-um: qui cum e-o vi-vit et

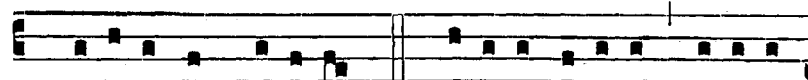

regnat in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sanc-ti De-us:

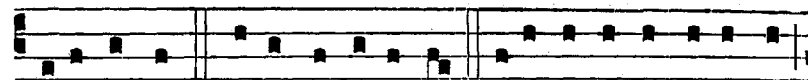
P er óm-ni-a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. Amen. V. Dó-mi-nus

vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o. V. Sur-sum corda.

R. Ha-bémus ad Dó-mi-num. V. Grá-ti-as a-gámus Dó-mi-no,

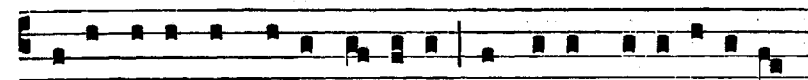
De-o nostro. R. Dignum et justum est. Ve-re dignum et justum est,

in-vi-sí-bi-lem De-um Patrem omni-po-téntem Fi-li-úmque

e-jus u-ni-gé-ni-tum, Dó-mi-num nostrum Je-sum Christum,

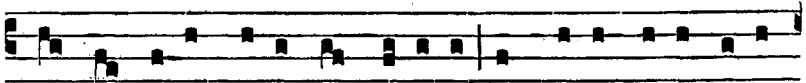
to-to cordis ac men-tis af-féctu et vo-cis mi-nis-té-ri-o

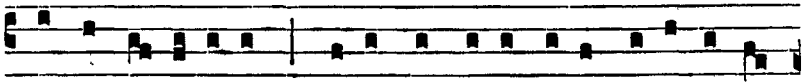
personá-re. Qui pro no-bis æ-térno Pa-tri Adæ dé-bi-tum sol-vit:

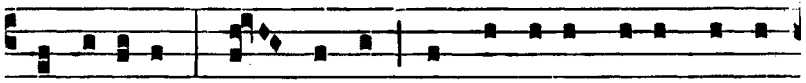
et vé-te-ris pi-á-cu-li cau-ti-ó-nem pi-o cru-ó-re de-térsit.

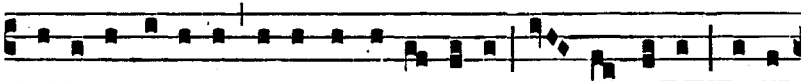
Hæc sunt e-nim fes-ta pas-chá-li-a, in qui-bus ve-rus il-le

Agnus oc-cí-di-tur, cu-jus sán-gui-ne postes fi-dé-li-um

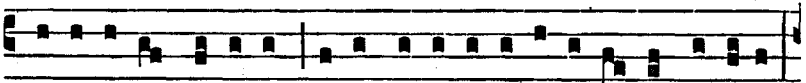
con-secrántur. Hæc nox est, in qua primum patres nostros,

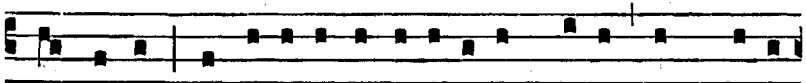
fi-li-os Isra-el e-dúctos de Æ-gýpto, Ma-re Rubrum sicco

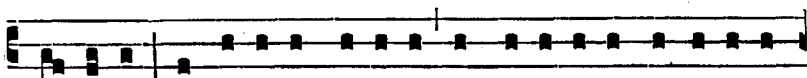
ves-tí-gi-o transí-re fe-cís-ti. Hæc í-gi-tur nox est, quæ

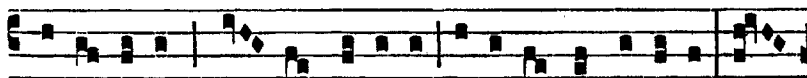
pecca-tó-rum té-nebras co-lúmnæ il-lu-mi-na-ti-ó-ne purgá-vit.

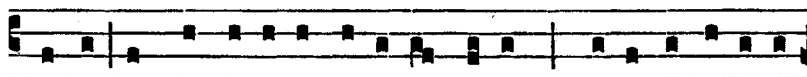
Hæc nox est, quæ hó-di-e per u-ni-vérsum mundum in Christo

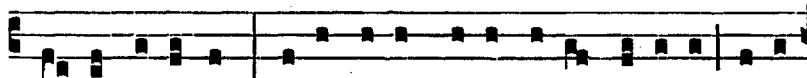
cre-dén-tes, a ví-ti-is sã-cu-li et ca-lí-gi-ne pec-ca-tó-rum

segre-gá-tos, red-dit grá-ti-æ, só-ci-at sanc-ti-tá-ti. Hæc

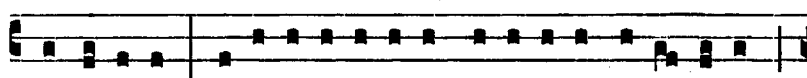
nox est, in qua, destrúctis víncu-lis mor-tis, Christus ab ín-fe-ris

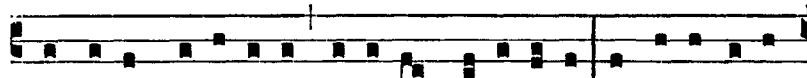
vic-tor ascéndit. Ni-hil e-nim no-bis nas-ci pró-fu-it, ni-si

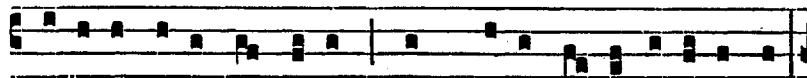
réd-i-mi pró-fu-is-set. O mi-ra cir-ca nos tu-æ pi-e-tá-tis

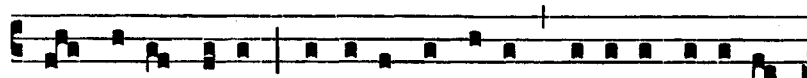
dig-ná-ti-o! O in-æsti-má-bi-lis di-léc-ti-o ca-ri-tá-tis:

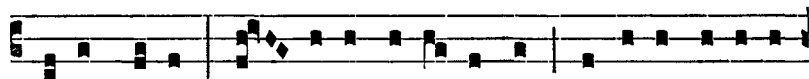
ut servum red-í-me-res, Fi-li-um tra-di-dis-ti! O cer-te ne-ces-

sá-ri-um Adæ pec-cá-tum, quod Chris-ti mor-te de-lé-tum est!

O fe-li-x culpa, quæ ta-lem ac tantum mé-ru-it ha-bé-re

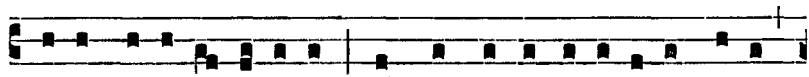
Red-emptó-rem! O ve-re be-á-ta nox, quæ so-la mé-ru-it

sci-re tem-pus et ho-ram, in qua Chris-tus ab ín-fe-ris

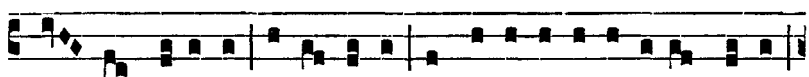
re-sur-ré-xit! Hæc nox est, de qua scrip-tum est: Et nox sic-ut

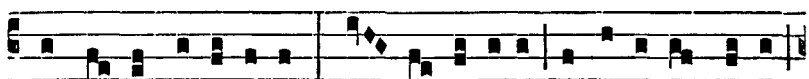
di-es il-lu-mi-ná-bi-tur: Et nox il-lu-mi-ná-ti-o me-a

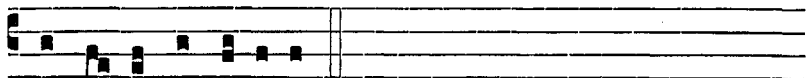
in de-lí-ci-is me-is. Hu-jus í-gi-tur sancti-fi-cá-ti-o noctis

fu-gat scé-le-ra, cul-pas la-vat: et reddit inno-cé-nti-am lapsis

et mæs-tis læ-ti-ti-am. Fu-gat ó-di-a, concórdi-am pa-rat

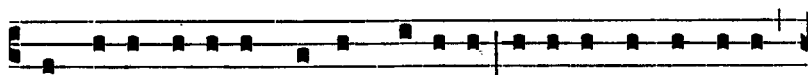

et cur-vat impé-ri-a.

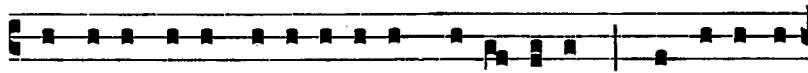
Hic Diaconus infigit quinque grana incensi benedicti in Cereo in modum crucis, hoc ordine:

	1	
4	2	5
	3	

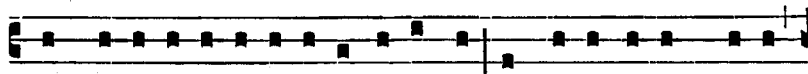

In hu-jus í-gi-tur noc-tis grá-ti - a, sú-sci-pe, sancte Pa-ter,

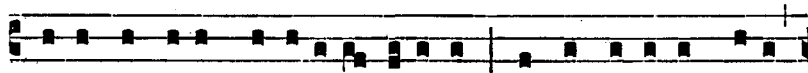
in-cénsi hu-jus sac-ri - fí - ci - um vesper-tí-num: quod ti-bi in

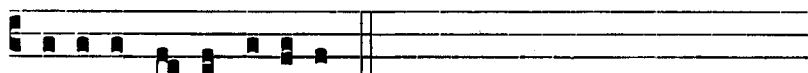
hac Cé-re - i obla-ti - ó-ne sol-lémni, per mi-nistró-rum ma-nus

de o-pé-ri-bus a-pum, sacro-sáncta red-dit Ecclé-si - a. Sed jam

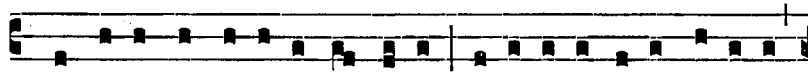

co-lúmnae hu-jus praé-có-ni - a nó-vi-mus, quam in ho-nó-rem De-i

rú-ti-lans ig-nis accéndit.

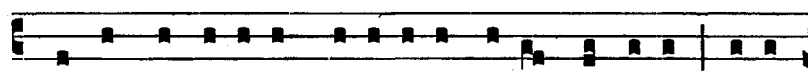
Hic Diaconus accendit Cereum cum una ex tribus candelis in arundine positis.

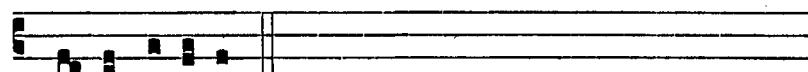
Qui li-cet sit di-vi-sus in partes, mu-tu - á-ti ta-men lú-mi-nis

de-tri-mén-ta non no-vit. A-li-tur e-nim liquán-ti-bus ce-ris,

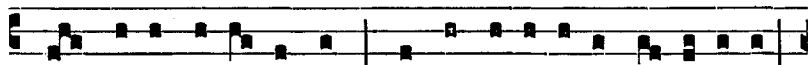

quas in substánti - am pre-ti - ó-sæ hu-jus lámpa-dis a-pis

ma - ter e-dú-xit.

Hic accenduntur lampades.

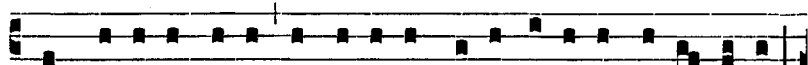
O ve-re be-á-ta nox, quæ exspo-li-á-vit Æ-gýpti-os,

di-tá-vit Hebræ-os! Nox, in qua terré-nis cæ-lés-ti-a,

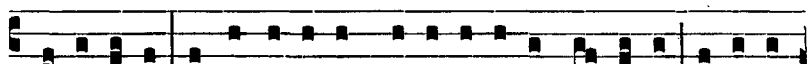
hu-má-nis di-ví-na jungúntur. O-rá-mus ergo te, Dó-mi-ne:

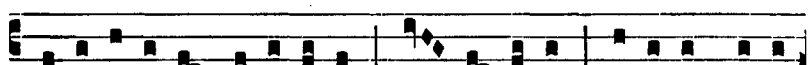
ut Cé-re-us is-te in ho-nó-rem tu-i nó-mi-nis conse-crá-tus,

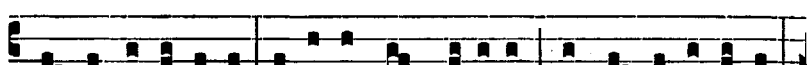
ad noc-tis hu-jus ca-lí-gi-nem destru-éndam, inde-fí-ci-ens

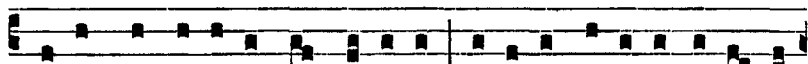
perse-vé-ret. Et in o-dó-rem su-a-vi-tá-tis ac-céptus, su-pérnis

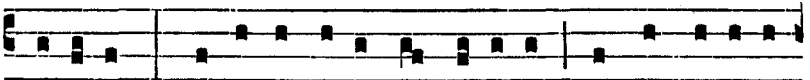
lu-mi-ná-ri-bus misce-á-tur. Flam-mas e-jus lú-ci-fer ma-tu-

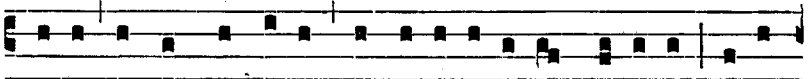
tí-nus invé-ni-at. Il-le, inquam, lú-ci-fer, qui ne-scit occá-sum.

Il-le, qui regréssus ab . ín-fe-ris, hu-má-no gé-ne-ri se-ré-nus

il-lú-xit. Pre-cá-mur ergo te, Dó-mi-ne: ut nos fá-mu-los

tu - os, omnémque cle-rum, et de-vo-tís-si-mum pó-pu-lum: u-na

cum be - a - tís-simo Pa-pa nostro *N.* et Antí-sti-te nostro

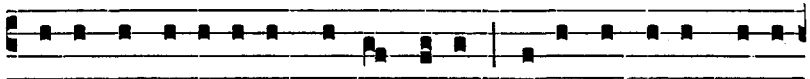
N., qui - é-te témpo-rum con-céssa, in his pas-chá-li-bus

gáudi - is, as-sí-du - a pro-tec-ti - ó-ne ré-ge-re, gu-berná-re

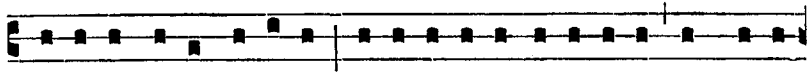

et conservá - re digné-ris. Réspi-ce ét-i - am ad de-vo-tís-simum

* Impe-ra-tó-rem nostrum *N.*, cu-jus tu, De - us, de-si-

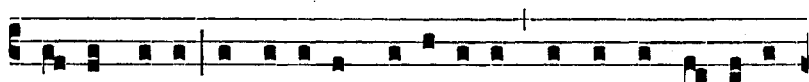
* *Si non est coronatus dicatur: eléctum.*

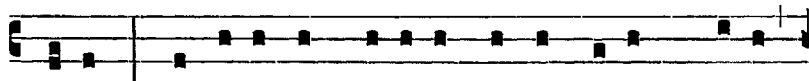
dé-ri - i vo-ta præ-nóscens, in-ef-fá-bi - li pi - e - tá - tis et mi-se-

ri-córdi - æ tu - æ mú-ne-re, tran-quí-lum per-pé - tu - æ pa-cis

ac-cóm-mo-da: et cæ-léstem vic-tó-ri-am cum om-ni pó-pu-lo

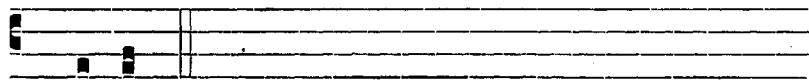
su-o. Per e-ún-dem Dó-mi-num nostrum Je-sum Chris-tum,

Fí-li-um tu-um: Qui te-cum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te

Spí-ri-tus Sancti De-us: per óm-ni-a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum.

R. A-men.

¶ *Completa benedictione Cerei, Diaconus, depositis albis, sumit violacea paramenta, et vadit ad Celebrantem: qui exiit ad Pluviali, et sumit Manipulum et Casulam violacei coloris. Postea leguntur Prophetiæ sine titulo, nec in earum fine respondetur Deo grátias, et Celebrans legit eas submissa voce ad Altare in cornu Epistolæ. In fine Prophetiarum dicuntur Orationes modo subscripto. Ante, vel interim dum Prophetiæ leguntur, Presbyteri catechizent catechumenos baptizandos, et præparent ad baptismum.*

Prophetia I

Gen. 1, 1-31 et 2, 1-2

In principio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácuca, et ténébræ erant super fáciem abyssi: et Spiritus Dei ferebátur super aquas. Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem, quod esset bona: et divisit lucem a ténébris. Appellávitque lucem Diem, et ténébras Noctem: factúmque est vespere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum: et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisitque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocávitque Deus firmaméntum Cælum: et factum est vespere et mane, dies secúndus. Dixit vero Deus: Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram: congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen

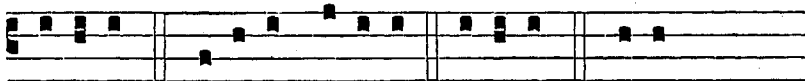
in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prôtulit terra herbam viréntem et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cæli, et dividant diem ac noctem, et sint in signa et témpora et dies et annos: ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: lumináre majus, ut præéset diéi: et lumináre minus, ut præéset nocti: et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti, et dividerent lucem ac ténébras. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies quartus. Dixit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cæli. Creavitque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus, quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens: Créscite et multiplicámini, et repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est vespere et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo: juménta et reptília, et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus, quod esset bonum, et ait: Faciámus hómínem ad imáginem et similitúdinem nostram: et præsit píscibus maris et volatílibus cæli, et béstiiis universæque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra. Et creávit Deus hómínem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait: Créscite et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini píscibus maris et volatílibus cæli, et univérssis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus: Ecce, dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérssa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animántibus terræ, omníque vólucris cæli, et univérssis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánimá vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta, quæ fécerat: et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat: et requiévít die séptimo ab univérso ópere, quod patrát.

Et non respondetur Deo grátias, ne ad ceteras quidem Prophetias.

Qua completa, Sacerdos dicit:

Diaconus:

Subdiaconus:

O-ré-mus. Flectá-mus gé-nu - a. Le-vá-te. De - us, ...

Oratio

Deus, qui mirabiliter creásti hóminem et mirabilius redemísti: da nobis, quæsumus, contra oblectaménta peccáti, mentis ratióne persístere; ut mereámur ad ætérna gáudia pervenire. Per Dóminum.

Prophetia II

Gen. 5; 6; 7 et 8

Noe vero cum quingentórum esset annórum, genuit Sem, Cham et Japheth. Cumque cœpissent hómines multiplicári super terram et filias procreássent, vidéntes filii Dei filias hóminum, quod essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixitque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est: erúntque dies illíus centum viginti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingrési sunt filii Dei ad filias hóminum illæque genuérunt, isti sunt poténtes a sæculo viri famósi. Videns autem Deus, quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pænítuit eum, quod hóminem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrínsecus: Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad volúcrés cæli: pænitet enim me fecisse eos. Noe vero invénit grátiam coram Dómino. Hæ sunt generatiónes Noe: Noe vir justus atque perféctus fuit in generatió nibus suis, cum Deo ambulávit. Et genuit tres filios, Sem, Cham et Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo et repléta est iniquitáte. Cumque vidísset Deus terram esse corruptam (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram), dixit ad Noe: Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis: mansiúnculas in arca fácies, et bitúmине línies intrínsecus et extrínsecus. Et sic fácies eam: Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquaginta cubitórum latitúdo, et triginta cubitórum altitúdo illíus. Fenéstram in arca fácies, et in cúbito consummábis summitátem ejus: óstium autem arcæ pones ex látere: deórsum cenácula et trístega fácies in ea. Ecce, ego addúcam aquas dilúvii super terram, ut interfíciam omnem carnem, in qua spíritus vitæ est subter cælum. Univérsa, quæ in terra sunt, consuméntur. Ponámque fœdus meum tecum: et ingrediéris arcam tu et filii tui, uxor tua et uxóres filiórum tuórum tecum. Et ex cunctis animántibus univérsæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum: masculíni sexus et feminíni. De volúcribus juxta genus suum, et de juméntis in génere suo, et ex omni réptili terræ secúndum genus suum: bina de ómnibus ingrediéntur tecum, ut possint vívere. Tolles ígitur tecum ex ómnibus escis, quæ mandi possunt, et comportábis apud te: et erunt tam tibi quam illis in cibum. Fecit ígitur Noe ómnia, quæ præcéperat illi Deus. Erátque sexcentórum annórum, quando dilúvii aquæ inundavérunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, et cataráctæ cæli apértæ sunt: et facta est plúvia super terram quadraginta diébus et quadraginta nóctibus. In artículo diéi illíus ingrèssus est Noe, et Sem et Cham et Japheth.

fili ejus, uxor illius et tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam: ipsi, et omne animal secúndum genus suum, univérsaque juménta in géneré suo, et omne, quod movétur super terram in géneré suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Porro arca ferebátur super aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis super terram: opertique sunt omnes montes excélsi sub univérso cælo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua super montes, quos operúerat. Consúmptaque est omnis caro, quæ movebátur super terram, volúcrum, animántium, bestiárum, omniúmque reptílium, quæ reptant super terram. Remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquæ terram centum quinquagínta diébus. Recordátus autem Deus Noe, cunctórumque animántium et ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi et cataráctæ cæli: et prohibítæ sunt plúviæ de cælo. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes: et cœpérunt minui post centum quinquagínta dies. Cumque transissent quadragínta dies, apériens Noe fenéstram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum, qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret, si jam cessássent aquæ super faciém terræ. Quæ cum non invenísset, ubi requiésceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam: aquæ enim erant super univérsam terram: extendítque manum et apprehénsam íntulit in arcam. Exspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olivæ viréntibus fóliis in ore suo. Intellexít ergo Noe, quod cessássent aquæ super terram. Exspectavítque nihilóminus septem álios dies: et emísit colúmbam, quæ non est reversa ultra ad eum. Locútus est autem Deus ad Noe, dicens: Egrédere de arca, tu et uxor tua, filii tui et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus quam in béstiis et univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredimini super terram: créscite et multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noe et filii ejus, uxor illius, et uxóres filiórum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia, juménta et reptília, quæ reptant super terram, secúndum genus suum, egréssa sunt de arca. Ædificávit autem Noe altáre Dómino: et tollens de cunctis pecóribus et volúcribus mundis, óbtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis.

Orémus. Flectámus génua.

R. Leváte.

Oratio

Deus, incommutábilis virtus et lumen ætérnum: réspice propítius ad totíus Ecclésiæ tuæ mirábile sacraméntum, et opus salútis humanæ, perpétuæ dispositiónis efféctu, tranquillius operáre; totúsque mundus experiátur et videat, dejécta érigi, inveteráta renovári, et per ipsum redíre ómnia in íntegrum, a quo sumpsére princípium: Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum.

Prophetia III

Gen. 22, 1-19

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respóndit: Adsum. Ait illi: Tolle filium tuum unigénitum, quem diligis, Isaac, et vade in terram visiónis: atque ibi offeres eum in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consúrgens, strávit ásinum suum: ducens secum duos júvenes et Isaac, filium suum. Cumque concidisset ligna in holocáustum, ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul: dixítque ad púeros suos: Exspectáte hic cum ásino: ego et puer illuc usque properántes, postquam adoráverimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocáusti, et impósuit super Isaac, filium suum: ipse vero portábat in mánibus ignem et gládium. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respóndit: Quid vis, fili? Ecce, inquit, ignis et ligna: ubi est víctima holocáusti? Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi. Pergébant ergo páriter: et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre et désuper ligna compósuit: cumque alligásset Isaac, filium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extendítque manum et arrípuit gládium, ut immoláret filium suum. Et ecce, Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respóndit: Adsum. Dixítque ei: Non exténdas manum tuam super púerum neque fácias illi quídquam: nunc cognóvi, quod times Deum, et non pepercisti unigénito filio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum arietem inter vepres hæréntem córnicibus, quem assúmens obtulit holocáustum pro filio. Appellávitque nomen loci illíus, Dóminus videt. Unde usque hódie dicitur: In monte Dóminus vidébit. Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cælo, dicens: Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem, et non pepercisti filio tuo unigénito propter me: benedicám tibi, et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in lítore maris: possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obædisti voci meæ. Revérsus est Abraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Orémus. Flectámus génua.

R̄. Leváte.

Oratio

Deus, fidélium Pater summe, qui in toto orbe terrárum, promissiónis tuæ filios diffúsa adoptiónis grátia multiplicas: et per paschále sacraméntum, Abraham púerum tuum universárum, sicut jurásti, géntium éfficis patrem; da pópulis tuis digne ad grátiam tuæ vocatiónis introire. Per Dóminum.

Prophetia IV

Exodi 14, 24-31; 15, 1

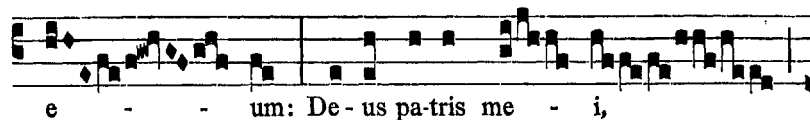
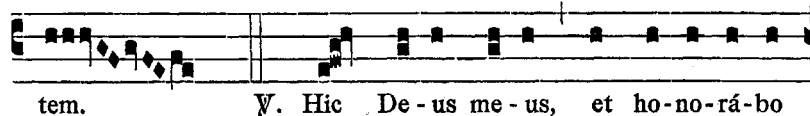
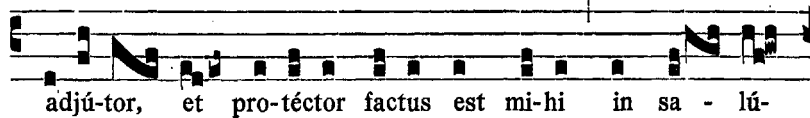
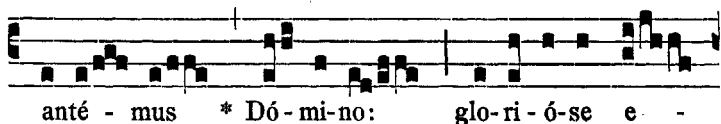
In diébus illis: Factum est in vigília matutína, et ecce, respiciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúnnam ignis et nubis, interfécit exercítum eórum: et subvértit rotas curruum, ferebantúrque

in profundum. Dixérunt ergo Ægyptiî: Fugiámus Israël: Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægyptios super currus et équites eórum. Cumque extendisset Móyses manum contra mare, revérsus est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibúsqe Ægyptiis occurrérunt aquæ, et involvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversæque sunt aquæ, et operuérunt currus et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingrési fúerant mare: nec unus quidem supérfit ex eis. Filii autem Israel perrexérunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris: liberavítque Dóminus in die illa Ísrael de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægyptios mórtuos super litus maris, et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos: timúitque pópulus Dóminum, et credidérunt Dómino et Móysi, servo ejus. Tunc cécinít Móyses et filii Ísrael carmen hoc Dómino, et dixerunt:

Tract.
VIII

C

cón-te-rens bel - - - la: Dó - mi-nus * no-men est

il-li.

Orémus. Flectámus génua.

R̄. Leváte.

Oratio

Deus, cujus antiqua miracula étiam nostris sæculis coruscáre senti-mus: dum, quod uni pópulo, a persecutióne Ægyptiaca liberándo, dexterae tuæ poténtiá contulisti, id in salutem géntium per aquam regeneratiónis operáris: præsta; ut in Abrahæ filios et in Israelíti-cam dignitátem, totiús mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum.

Prophetia V

Isaïæ 54, 17; 55, 1-11

Hæc est heréditas servórum Dómini: et justítia eórum apud me, dicit Dóminus. Omnes sitiéntes, veníte ad aquas: et qui non há-bétis argéntum, properáte, émite et comédite: veníte, émite absque argéto et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appén-ditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturi-táte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdoine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempité-rnum, misericórdias David fidéles. Ecce, testem pópulis dedi eum, du-cem ac præceptórem géntibus. Ecce, gentem, quam nesciébas, vocá-bis: et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dó-minum, Deum tuum, et sanctum Israel, quia glorificávit te. Quárite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Dere-linquat ímpius viam suam et vir iníquus cogitatiónes suas, et rever-tátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quón-iam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ cogi-tatiónes vestræ: neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatióneibus vestris. Et quómodo descendit imber et nix de cælo, et illuc ultra non revértitur, sed inébríat ter-ram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti et panem comedénti; sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciét, quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génua.

R̄. Leváte.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, multiplica in honórem nóminis tui, quod patrum fidei spondesti: et promissionis filios sacra adoptione dilata; ut, quod prióres Sancti non dubitavérunt futúrum, Ecclesiá tua magna jam ex parte cognóscat implétum. Per Dóminum.

Prophetia VI

Baruch 3, 9-38

Audi, Israel, mandata vitæ: áuribus pèrcipe, ut scias prudéntiam. Quid est, Israel, quod in terra inimicórum es? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis: deputátus es cum descendéntibus in inférnum. Dereliquísti fontem sapiéntiæ. Nam si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce, ubi sit prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul, ubi sit longitúrnitas vitæ et victus, ubi sit lumen oculórum et pax. Quis invénit locum ejus? et quis intrávit in thesauros ejus? Ubi sunt príncipes géntium, et qui dominántur super béstias, quæ sunt super terram? qui in ávibus cæli ludunt, qui argéntum thesaurízant et aurum, in quo confidit hómines, et non est finis acquisitionis eórum? qui argéntum fábricant, et solliciti sunt, nec est inventio óperum illórum? Extermináti sunt, et ad íferos descendérunt, et álíi loco eórum surrexérunt. Júvenes vidérunt lumen, et habitavérunt super terram: viam autem disciplinæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque filii eórum suscepérunt eam, a fácie ipsórum longe facta est: non est audíta in terra Chánaan, neque visa est in Theman. Filii quoque Agar, qui exquirunt prudéntiam, quæ de terra est, negotiatóres Merrhæ et Theman, et fabulatóres, et exquisitóres prudéntiæ et intellegéntiæ: viam autem sapiéntiæ nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus. O Israel, quam magna est domus Dei et ingens locus possessionis ejus! Magnus est et non habet finem: excélsus et imménsus. Ibi fuérunt gigántes nomináti illi, qui ab initio fuérunt, statúra magna, sciéntes bellum. Non hos elégit Dóminus, neque viam disciplinæ invenérunt: proptérea periérunt. Et quóniam non habuérunt sapiéntiam, interiérunt propter suam insipiéntiam. Quis ascendit in cælum, et accépit eam et edúxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare, et invénit illam? et áttulit illam super aurum eléctum? Non est, qui possit scire vias ejus neque qui exquirat sémitas ejus: sed qui scit univérsa, novit eam et adinvenit eam prudéntia sua: qui præparávit terram in ætérno témpore, et replévit eam pecúdibus et quadrupédibus: qui emíttit lumen, et vadit: et vocávit illud et obédit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in custódiis suis et lætátæ sunt: vocátæ sunt, et dixerunt: Adsumus: et luxérunt ei cum jucunditáte, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non æstimábitur álíus advérsus eum. Hic adinvenit omnem viam disciplinæ, et trádidit illam Jacob púero suo et Israel dilécto suo. Post hæc in terris visus est, et cum homínibus conversátus est.

Orémus. Flectámus génua.

R. Leváte.

Oratio

Deus, qui Ecclésiám tuam semper géntium vocatióne multiplicas: concéde propítius; ut, quos aqua baptismatis ábluis, continúa protectiÓne tueáris. Per Dóminum.

Prophetia VII

Ezech. 37, 1-14

In diébus illis: Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spírítu Dómini: et dimisit me in médio campi, qui erat plenus óssibus: et circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super fáciem campi síccaque veheménter. Et dixit ad me: Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis: et dices eis: Ossa árida, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce, ego intromittam in vos spírítum, et vivétis. Et dabo super vos nervos, et succrésce fáciem super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem: et dabo vobis spírítum, et vivétis, et sciétis, quia ego Dóminus. Et prophetávi, sicut præcéperat mihi: factus est autem sónitus prophetánte me, et ecce commótió: et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, et ecce, super ea nervi et carnes ascendérunt: et exténta est in eis cutis désuper, et spírítum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spírítum, vaticináre, fili hóminis, et dices ad spírítum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni, spírítus, et insúfla super interféctos istos, et revivíscant. Et prophetávi, sicut præcéperat mihi: et ingrèssus est in ea spírítus, et vixérunt: steterúntque super pedes suos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hóminis, ossa hæc univérsa, domus Israel est: ipsi dicunt: Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus. Proptérea vaticináre, et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce, ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlcris vestris, pópulus meus: et indúcam vos in terrám Israel. Et sciétis, quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlcrá vestra et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus: et dédero spírítum meum in vobis, et vixérítis, et requiéscece vos fáciem super humum vestram: dicit Dóminus omnipotens.

Orémus. Flectámus génua.

R̄. Leváte.

Oratio

Deus, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum utriúsqe Testaméti páginis ínstruis: da nobis intellégere misericórdiam tuam; ut ex perceptiÓne præsentium múnere firma sit exspectátió futurórum. Per Dóminum.

Prophetia VIII

Isaia 4, 1-6

Apprehéndent septem mulieres. virum unum in die illa, dicétes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia et glória,

et fructus terræ sublimis, et exsultatio his, qui salvati fuerint de Israel. Et erit: Omnis, qui relictus fuerit in Sion et residuus in Ierusalem, sanctus vocabitur, omnis, qui scriptus est in vita in Ierusalem. Si abluerit Dominus sordes filiarum Sion, et sanguinem Ierusalem laverit de medio ejus, in spiritu iudicii et spiritu ardoris. Et creabit Dominus super omnem locum montis Sion, et ubi invocatus est, nubem per diem, et fenum, et splendorem ignis flammantis in nocte: super omnem enim gloriam protectio. Et tabernaculum erit in umbraculum diei ab æstu, et in securitatem et absconsionem a turbine et a pluvia.

Tract.
VIII

V

í - ne - a * fac - ta est di - léc -
to in cor - nu, in lo - co ú - be -
ri. V. Et ma - cé - ri - am cir - cúmde - dit,
et cir - cum - fó - - - dit: et plan - tá - vit ví - ne - am
So - rec, et æ - di - fi - cá - vit tur - rim
in mé - di - o e - jus. V. Et tór - cu - lar fo - dit in
e - a: ví - ne - a e - nim Dó - mi - ni

Sá - ba - oth do - mus * Is - ra - el est.

Orémus. Flectámus génua.

R̄. Leváte.

Oratio

Deus, qui in ómnibus Ecclésiæ tuæ filiis, sanctórum Prophetárum voce manifestásti, in omni loco dominatiónis tuæ, satórem te bonórum séminum, et electórum pálmitum esse cultórem: tribue pópulis tuis, qui et vineárum apud te nómine censéntur et ségetum; ut, spinárum et tribulórum squalóre resecató, digna efficiántur fruge fecúndi. Per Dóminum.

Prophetia IX

Exodi 12, 1-11

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægypti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquimini ad univérsum cœtum filiórum Israel, et dicite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquisque agnum per familias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicinum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum, quæ sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartam déci-mam diem mensis hujus: immolábitque eum univérsa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de ságuine ejus, ac ponent super utrúmque postem et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázimos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus et intestinis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid residuum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenétes báculos in mánibus, et comedétis festinánter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Orémus. Flectámus génua.

R̄. Leváte.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in ómnium óperum tuórum dispensatióne mirábilis es: intéllegant redéempti tui, non fuisse excelléntius, quod initio factus est mundus, quam quod in fine sæculórum Pascha nostrum immolátus est Christus: Qui tecum.

Prophetia X

Jonæ 3, 1-10

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam Prophétam secúndo, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem magnam: et prædica in ea prædicatióem, quam ego loquor ad te. Et surrêxit Jonas, et ábiit in Níniven juxta verbum Dómini. Et Nínive erat civitas magna itinere trium diérum. Et cœpit Jonas introire in civitátem itinere diéi unius: et clamávit et dixit: Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertétur. Et credidérunt viri Nínivítæ in Deum: et prædicavérunt jejúniúm, et vestíti sunt saccis a majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive: et surrêxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cinere. Et clamávit et dixit in Nínive ex ore regis et princípum ejus, dicens: Hómínes et juménta et boves et pécora non gustent quidquam: nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiántur saccis hómínes et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitáte, quæ est in mánibus eórum. Quis scit, si convertátur et ignóscat Deus: et revertátur a furóre iræ suæ, et non peribimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala: et misértus est pópulo suo, Dóminus, Deus noster.

Orémus. Flectámus génua.

R. Leváte.

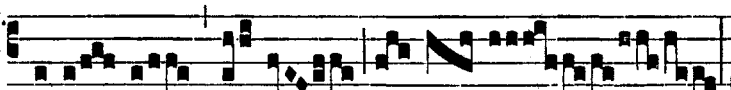
Oratio

Deus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da nobis et velle et posse, quæ præcipis; ut, pópulo ad æternitátem vocáto, una sit fides méntium et pietas actiónum. Per Dóminum.

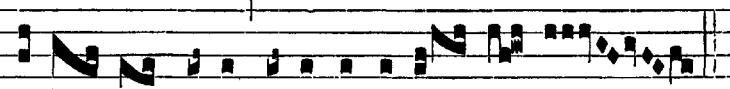
Prophetia XI

Deut. 31, 22-30

In diébus illis: Scripsit Móyses cánticum, et dócuit filios Israel. Præcepítque Dóminus Jósue, filio Nun, et ait: Confortáre, et esto robústus: tu enim introduces filios Israel in terram, quam pollicítus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis hujus in volúmine, atque complévit: præcépít Levítis, qui portábant arcam fœderis Dómini, dicens: Tóllite librum istum, et pónite eum in látere arcæ fœderis Dómini, Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem tuam et cervicem tuam duríssimam. Adhuc vivénte me et ingrediénte vobiscum, semper contentióse egístis contra Dóminum: quanto magis, cum mórtuus fúero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermónes istos, et invocábó contra eos cælum et terram. Novi enim, quod post mortem meam inique agétis et declinábitis cito de via, quam præcépi vobis: et occurrént vobis mala in extrémó témpore, quando feceritis malum in óculo Dómini, ut irritetis eum per ópera mánuum vestrárum. Locútus est ergo Móyses, audiénte univérso cœtu Israel, verba cárminis hujus, et ad finem usque complévit.

Tract.
VIII

A t-tén - de, * cæ - lum, et lo - quar:

et áudi - at terra verba ex o - re me - o.

¶. Exspecté - tur sic - ut plú - vi - a e - lóqui - um me - - - um:

et descéndant sic - ut ros verba me - - a. ¶. Sic - ut

im - ber su - per gra - men et sic - ut nix su - per

fæ - num: qui - a no - men Dó - mi - ni

in - vo - cá - bo. ¶. Da - te mag - ni - tú - di - nem

De - o nos - - tro: De - us, ve - ra ó - pe - ra e -

jus, et omnes * vi - æ e - jus ju - dí - ci -

a. ¶. De - us fi - dé - lis, in quo non est in - í - qui -

tas: jus - tus, et sanc-tus * Dó-mi-nus.

Orémus. Flectámus génuá.

R̄. Leváte.

Oratio

Deus, celsitúdo humílium et fortitúdo rectórum, qui per sanctum Móysen, púerum tuum, ita erudíre pópulum tuum sacri cárminis tui decantatióne voluísti, ut illa legis iterátio fieret étiam nostra dírectio: éxcita in omnem justificatárum géntium plenitúdinem poténtiam tuam, et da lætítiam, mitigándo terrórem; ut, ómnium peccátis tua remissióne delétis, quod denuntiátum est in ultiónem, tránseat in salútem. Per Dóminum.

Prophetia XII

Dan. 3, 1-24

In diébus illis: Nabuchodónosor rex fecit státuam áuream, altitú-dine cubitórum sexagínta, latitú-dine cubitórum sex, et státuit eam in campo Dura provinciæ Babylónis. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregándos sátrapas, magistrátus, et júdices, duces, et tyránnos, et præfétos, omnesque príncipes regiónum, ut convenirent ad dedicatiónem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Tunc congregáti sunt sátrapæ, magistrátus, et júdices, duces, et tyránni, et optimátes, qui erant in potestátibus constitúti, et univér-si príncipes regiónum, ut convenirent ad dedicatiónem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Stabant autem in conspéctu státuæ, quam posúerat Nabuchodónosor rex, et præco clamábat valénter: Vobis dicitur pópulis, tribubus et linguis: In hora, qua audiéritis sónitum tubæ, et fistulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et univér-si géneris musicórum, cadéntes adoráte státuam áuream, quam constituit Nabuchodónosor rex. Si quis autem non prostrátus adoráverit, eadém hora mittétur in fornácem ignis ardéntis. Post hæc igitur statim ut audiérunt omnes pópuli sónitum tubæ, fistulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et omnis géneris musicórum, cadéntes omnes pópuli, tribus et linguæ adoravérunt státuam áuream, quam constitúerat Nabuchodónosor rex. Statímque in ipso témpore accedéntes viri Chaldæi accusavérunt Judæos, dixerúntque Nabuchodónosor regi: Rex, in ætérnum vive: tu, rex, posuísti decretum, ut omnis homo, qui audíerit sónitum tubæ, fistulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et univér-si géneris musicórum, prostérnat se et adóret státuam áuream: si quis autem non prócidens

adoráverit, mittátur in fornácem ignis ardéntis. Sunt ergo viri Judæi, quos constituísti super ópera regiónis Babylónis, Sidrach, Misach et Abdénago: viri isti contempserunt, rex, decretum tuum: deos tuos non colunt, et státuam áuream, quam erexisti, non adorant. Tunc Nabuchodónosor in furóre et in ira præcepit, ut adduceréntur Sidrach, Misach et Abdénago: qui confestim addúcti sunt in conspéctu regis. Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne, Sidrach, Misach et Abdénago, deos meos non cólitis, et státuam áuream, quam constituí, non adorátis? Nunc ergo, si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fistulæ, cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, omnisque géneris musicórum, prostérnite vos et adoráte státuam, quam feci: quod si non adoráveritis, eadém hora mitémini in fornácem ignis ardéntis; et quis est Deus, qui erípiet vos de manu mea? Respondéntes Sidrach, Misach et Abdénago, dixerunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac re respondére tibi. Ecce enim, Deus noster, quem cólimus, potest eripere nos de camíno ignis ardéntis, et de mánibus tuis, o rex, liberáre. Quod si nolúerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus et státuam áuream, quam erexisti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et aspéctus faciéi illius immutátus est super Sidrach, Misach et Abdénago, et præcepit, ut succenderétur fornax séptuplum, quam succéndi consuéverat. Et viris fortíssimis de exércitu suo jussit, ut, ligátis pédibus Sidrach, Misach et Abdénago, mitterent eos in fornácem ignis ardéntis. Et confestim viri illi vincti, cum braccis suis et tiáris et calceaméntis et véstibus, missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis: nam jússio regis urgébat: fornax autem succénsa erat nimis. Porro viros illos, qui míserant Sidrach, Misach et Abdénago, interfecit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach et Abdénago, ceciderunt in médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, et benedicéntes Dómino.

Hic non dicitur Flectámus génua, sed tantum:

Orémus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, spes única mundi, qui Prophetárum tuórum præcónio præsentium téporum declarásti mystéria: auge pópuli tui vota placátus; quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratióne, provéniunt quarúmlibet increménta virtútum. Per Dóminum.

His expletis, si ecclesia habuerit Fontem baptismalem, Sacerdos benedicturus Fontem, accipit Pluviale violaceum, et præcedente Cruce, cum candelabris, et Cereo benedicto accenso, descendit cum Clero, et Ministris paratis ad Fontem: et interim cantatur sequens:

Tract.
VIII

S ic-ut cer - vus * de-sí - de-rat ad fontes aquá-

rum: i - ta de - sí-de-rat á-ni-ma me - a ad te,
 De - us. V. Si - tí - vit á-ni-ma me - - a
 ad De - um vi - vum; quando vé - ni - am
 et appa - ré - bo ante fá - ci - em De - i
 me - i? V. Fu - é - runt mi - hi lá - cri - mæ
 me - - æ pa - nes di - e ac noc - te,
 dum dí - ci - tur mi - hi per sí - ngu - los di - es:
 U - bi est * De - us tu - us?

Deinde Sacerdos antequam intret ad benedictionem Fontis, dicit hanc Orationem juxta Fontem:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, réspice propítius ad devotiónem pó-
puli renascéntis, qui, sicut cervus, aquárum tuárum éxpetit fon-
tem: et concéde propítius; ut fidei ipsíus sitis, baptísmatis mystério,
ánimam corpúsque sanctíficet. Per Dóminum.

R̄. Amen.

Postea procedit ad benedictionem Fontis, dicens:

V̄. Dóminus vobiscum.

R̄. Et cum spíritu tuo.

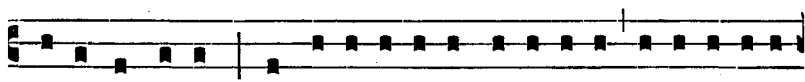
Orémus.

Oratio

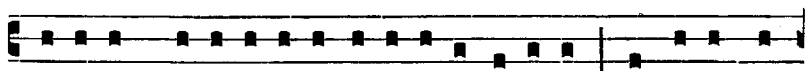
Omnípotens sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis,
adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi
fons baptísmatis párturit, spíritum adoptiÓNis emítte; ut, quod nostræ
humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu.
Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum
vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus,

Elevans vocem in modum Præfationis, prosequitur junctis manibus:

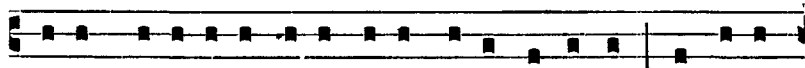
Per óm-ni - a sæ - cu - la sæ - cu - ló - rum. R̄. Amen. V̄. Dó - mi - nus
vo - bís - cum. R̄. Et cum spí - ri - tu tu - o. V̄. Sur - sum cor - da.
R̄. Ha - bé - mus ad Dó - mí - num. V̄. Grá - ti - as a - gá - mus Dó - mí - no,
De - o nos - tro. R̄. Dig - num et jus - tum est. Ve - re dig - num et
justum est, æquum et sa - lu - tá - re, nos ti - bi semper et u - bí - que
grá - ti - as á - ge - re: Dó - mi - ne sancte, Pa - ter om - ní - po - tens,

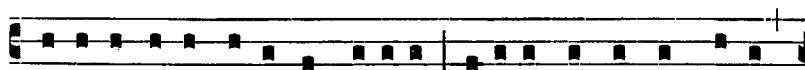
æ-tér-ne De-us: Qui in-vi-sí-bi-li po-tén-ti-a, sacramentó-rum

tu-ó-rum mi-ra-bí-li-ter o-pe-rá-ris efféctum: Et li-cet nos

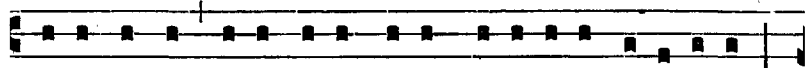
tan-tis mys-té-ri-is exsequéndis si-mus in-díg-ni: Tu ta-men

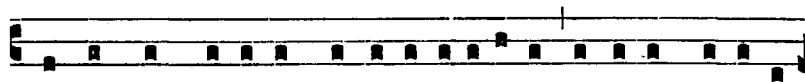
grá-ti-æ tu-æ do-na non dé-se-rens, ét-i-am ad nostras pre-ces

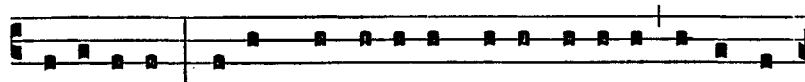
au-res tu-æ pi-e-tá-tis in-clí-nas. De-us, cu-jus Spí-ri-tus

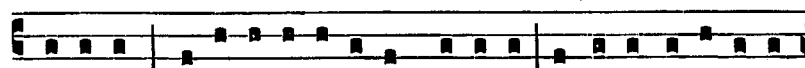
su-per a-quas in-ter ipsa mundi prim-órdi-a fe-re-bá-tur:

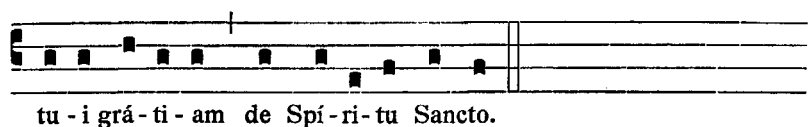
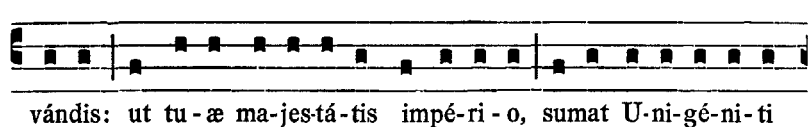
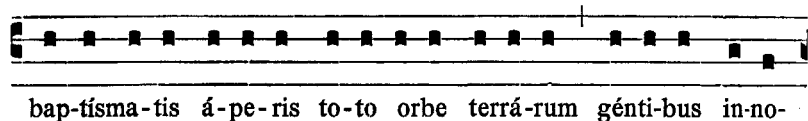
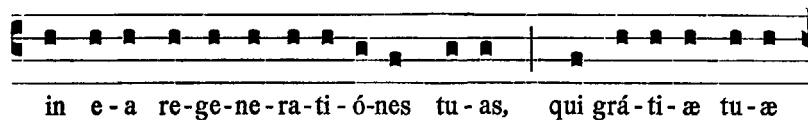
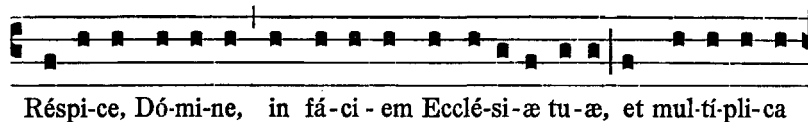
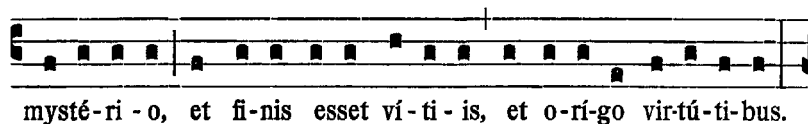
ut jam tunc vir-tú-tem sancti-fi-ca-ti-ó-nis aquá-rum na-tú-ra

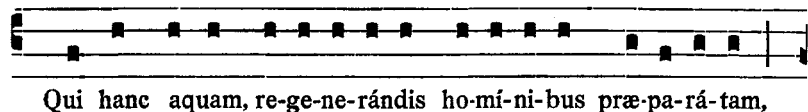
concí-pe-ret. De-us, qui, no-céntis mundi crí-mi-na per a-quas

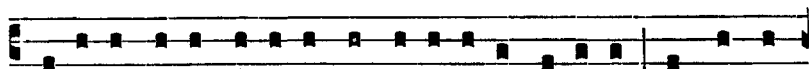

áblu-ens, re-ge-ne-ra-ti-ó-nis spé-ci-em in ipsa di-lú-vi-i

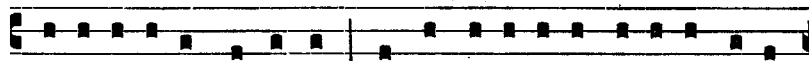

Hic Sacerdos in modum crucis aquam dividit manu extensa, quam statim linteo extergit, dicens:

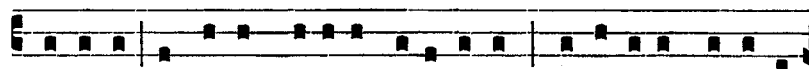

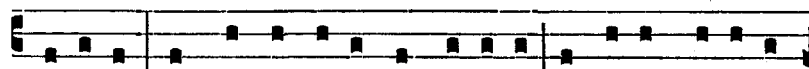
arcá-na su - i nú-mi-nis ad-mix-ti - ó-ne fe-cúndet: ut, sanc-ti-

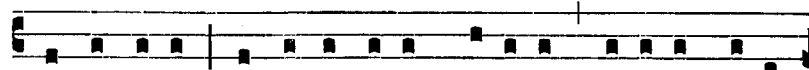
fi-ca-ti - ó-ne con-cép-ta, ab imma-cu-lá-to di-ví-ni fontis

ú-te-ro, in no-vam re-ná-ta cre-a-tú-ram, pro-gé-ni-es cæ-lés-tis

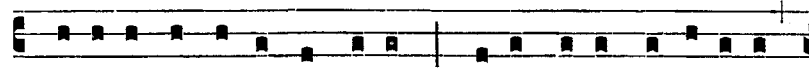
emérgat: Et quos aut se-xus in cór-po-re aut æ-tas discér-nit

in témpo-re, omnes in u-nam pá-ri - at grá-ti - a ma-ter

in-fánti - am. Pro-cul ergo hinc, ju-bén-te te, Dó-mi-ne, omnis

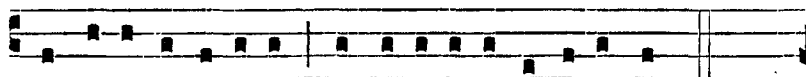
spí-ri-tus immúndus abscé-dat: pro-cul to-ta nequí-ti - a

di - a-bó-li-cæ fraudis absís-tat. Ni-hil hic lo-ci há-be-at

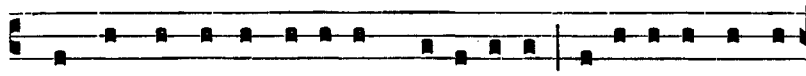

con-trá-ri - æ vir-tú-tis admí-xi - o: non in-si-di-ándo circúm-vo-let:

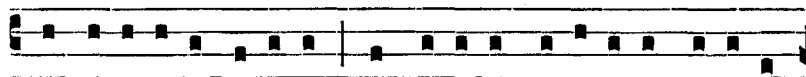

non la-téndo subré-pat: non in-fi-ci-éndo corrúmpat.

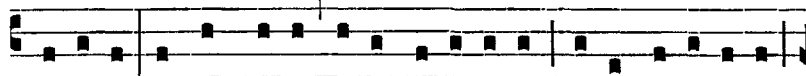
Aquam manu tangit.

Sit hæc sancta et ínno-cens cre-a-tú-ra lí-be-ra ab omni

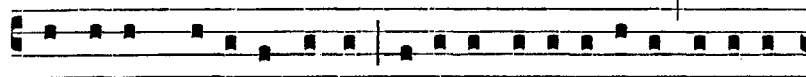
impugna-tó-ris incúrso, et to-tí-us nequí-ti-æ purgá-ta

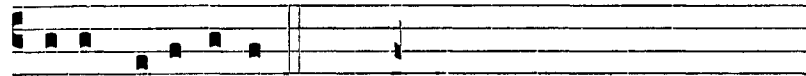
discéssu. Sit fons vi-vus, aqua re-gé-ne-rans, unda pu-rí-fi-cans:

ut omnes hoc la-vácro sa-lu-tí-fe-ro di-lu-éndi, o-pe-ránte

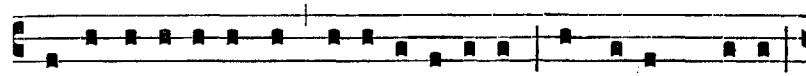

in e-is Spí-ri-tu Sancto, per-féctæ purga-ti-ó-nis indulgén-

ti-am consequántur.

Facit tres cruces super Fontem, dicens:

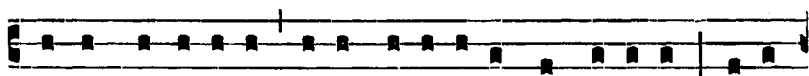

Unde be-ne-dí-co te, cre-a-tú-ra aquæ, per De-um ✠ vi-vum,

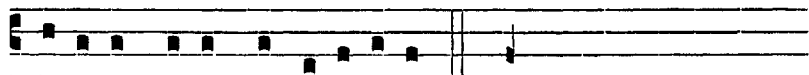

per De - um ✠ ve-rum, per De - um ✠ sanctum: per De - um, qui

te in prin-cí-pi-o verbo se-pa-rá-vit ab á-ri-da: cu-jus

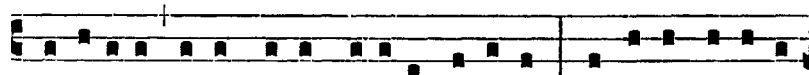

Spí-ri-tus su-per te fe-re-bá-tur.

Hic manu aquam dividit et effundit eam versus quatuor mundi partes, dicens:

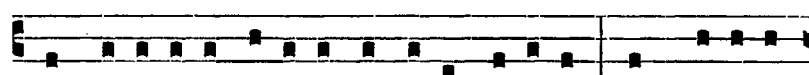
Qui te de pa-ra-dí-si fonte ma-ná-re fe-cit, et in quá-tu-or

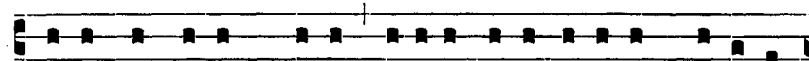
flu-mí-ni-bus to-tam ter-ram ri-gá-re præ-cé-pit. Qui te in de-sérto

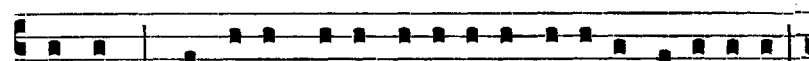
a-má-ram, su-a-vi-tá-te ín-di-ta, fe-cit esse po-tá-bi-lem,

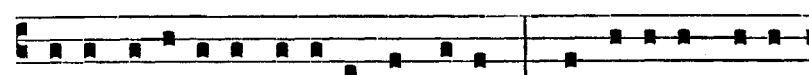
et si-ti-én-ti pó-pu-lo de petra pro-dú-xit. Be ✠ ne-dí-co

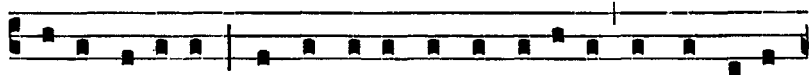
te et per Je-sum Christum, Fí-li-um e-jus ú-ni-cum, Dó-mi-num

nostrum: qui te in Ca-na Ga-li-læ-æ signo ad-mi-rá-bi-li,

su-a po-ténti-a convér-tit in vi-num. Qui pé-di-bus su-per

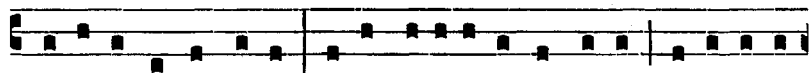
te ambu-lá-vit: et a Jo-án-ne in Jordá-ne in te bap-ti-

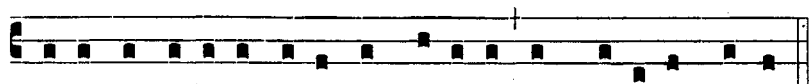
zá-tus est. Qui te u-na cum sángui-ne de lá-te-re su-o

pro-dú-xit: et dis-cí-pu-lis su-is jus-sit, ut cre-déntes bap-ti-

za-réntur in te, di-cens: I-te, do-cé-te omnes gentes, bap-ti-zántes

e-os in nó-mi-ne Pa-tris, et Fí-li-i, et Spí-ri-tus Sancti.

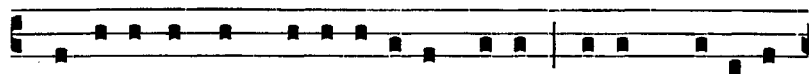
Mutat vocem, et prosequitur in tono Lectionis.

Hæc nobis præcepta servántibus, tu, Deus omnipotens, clemens adésto: tu benígnus aspíra.

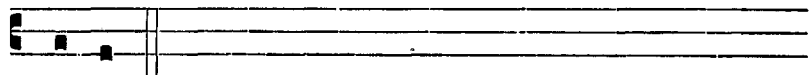
Halat ter in aquam in modum crucis, dicens:

Tu has simplices aquas tuo ore benedicito: ut præter naturálem emundatiónem, quam lavándis possunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus effícales.

Hic Sacerdos paululum demittit Cereum in aquam: et resumens tonum Præfationis, dicit:

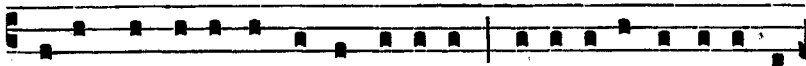

Descéndat in hanc ple-ni-tú-di-nem fontis vir-tus Spí-ri-tus

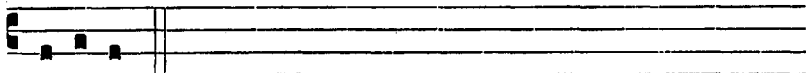

Sancti.

Deinde extractum Cereum de aqua, iterum profundius mergit, aliquanto altius repetens: Descéndat in hanc. Postea Cereum rursus de aqua extractum, tertio immergens usque ad fundum, altiori adhuc voce repetit: Descéndat, ut supra. Et deinde sufflans ter in aquam, secundum hanc figuram *prosequitur:*

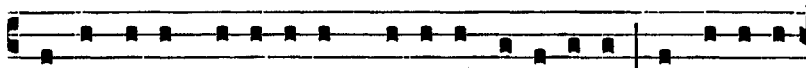

To-támque hu-jus aquæ substán-ti-am re-ge-ne-rándi fe-cúndet

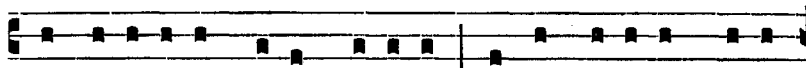

ef-féctu.

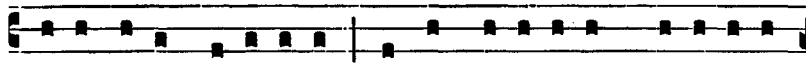
Hic tollitur Cereus de aqua, et prosequitur:

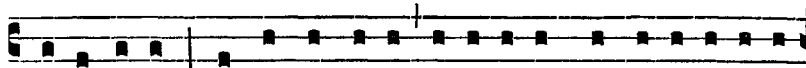
Hic ómni - um pecca-tó-rum má-cu-læ de-le-ántur: hic na-tú-ra

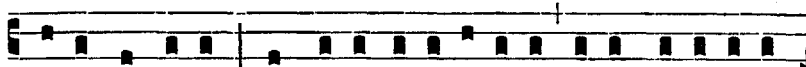
ad i-má-gi-nem tu-am cóndi-ta, et ad ho-nó-rem su-i

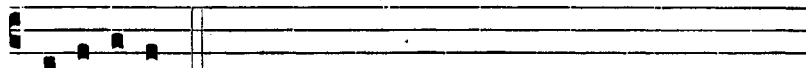
re-formá-ta prin-cí-pi-i, cunctis ve-tustá-tis squa-ló-ri-bus

emundé-tur: ut omnis homo, sacráméntum hoc re-ge-ne-ra-ti-

ó-nis ingressus, in ve-ræ inno-cénti-æ no-vam in-fán-ti-am

re-nascá-tur.

Sequentia dicit legendo:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui ven-
túrus est judicáre vivos et mórtuos, et sáeculum per ignem. R̄. Amen.

*Deinde per assistentes Sacerdotes spargitur de ipsa benedicta
super populum. Et interim unus ex ministris ecclesiæ accipit in vase aliquo
de eadem aqua ad aspergendum in domibus, et aliis locis. His peractis,
Sacerdos qui benedicit Fontem, infundit de Oleo Catechumenorum in aquam
in modum crucis, intellegibili voce dicens:*

Sanctificétur et fecundétur fons iste Oleo salutis renascéntibus
ex eo, in vitam ætérnam. R̄. Amen.

Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens:

Infúsió Chrismatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti
Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis. R̄. Amen.

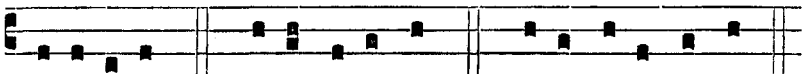
*Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis, et de
utroque simul in modum crucis infundendo, dicit:*

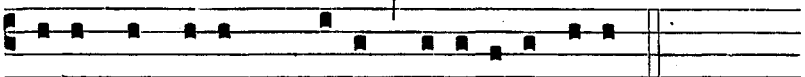
Commíxtio Chrismatis sanctificatiónis, et Olei unctiόnis, et Aquæ
baptísmatis, páriter fiat in nómine Pa-
tris, et Filii, et Spíritus Sancti. R̄. Amen.

*Tunc miscet ipsum Oleum cum aqua, et spargit manu sua per omnem
Fontem. Si aderunt baptizandi, eos baptizet more consueto. Deinde rever-
tentibus Sacerdote et Ministris ad Altare, cantantur Litanïæ a duobus
Cantoribus, et Chorus idem simul repetit, ut dicitur infra.*

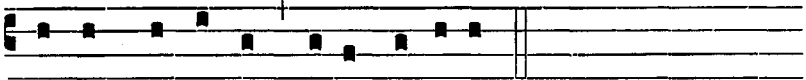
*¶ Ubi vero non est Fons baptismalis, finita ultima Prophetia cum sua
Oratione, Celebrans Casulam deponit, et cum Ministris ante Altare procum-
bit: et aliis omnibus genuflexis, cantantur Litanïæ in medio Chori a duo-
bus Cantoribus, utroque Choro idem simul respondente. Cum autem per-
ventum fuerit ad 7. Peccatóres, Te rogámus, Sacerdos et Ministri surgunt,
et accedentes ad sacristiam, induuntur paramentis albi coloris pro Missa
sollemniter celebranda: et interim accenduntur luminaria in Altari. In fine
Litaniarum cantantur sollemniter Kýrie, eléison, et repetuntur, ut in Missa
moris est.*

K
ý-ri-e, e-lé-i-son. Chris-te, e-lé-i-son. Ký-ri-e,

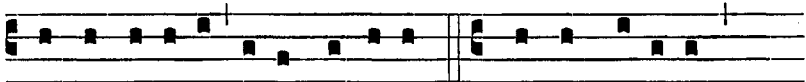

e-lé-i-son. Chris-te, audi nos. Chris-te, ex-áu-di nos.

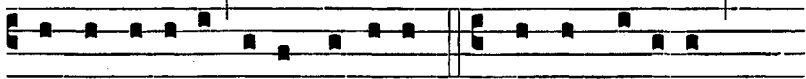
Pa-ter de cæ-lis, De-us, mi-se-ré-re no-bis.
Fili, Redémptor mundi, De-us, mi-se-ré-re no-bis.
Spí-ri-tus Sanc-te, De-us, mi-se-ré-re no-bis.
Sancta Trínitas, unus De-us, mi-se-ré-re no-bis.

Sancta Ma - ri - a, o-ra pro no-bis.
 Sancta Dei Génatrix, o-ra pro no-bis.
 Sancta Virgo Virginum, o-ra pro no-bis.

Sancte Mícha - el, o-ra pro no-bis. *vel:* Sancte Mícha - el, *etc.*

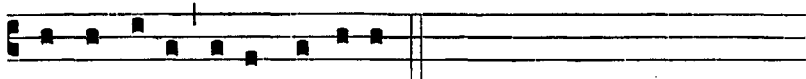
Sancte Gábri - el, o-ra pro no-bis. *vel:* Sancte Gábri - el, *etc.*

Sancte Rápha-el, o-ra pro no-bis. *vel:* Sancte Rápha - el, *etc.*

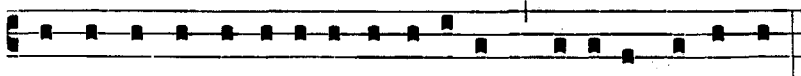

Omnes sancti Ange-li et Archán-ge-li,	o-rá-te pro no-bis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines,	o-rá-te pro no-bis.
Sancte Joánnes Baptista,	o-ra pro no-bis.
Sancte Joseph,	o-ra pro no-bis.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ,	o-rá-te pro no-bis.

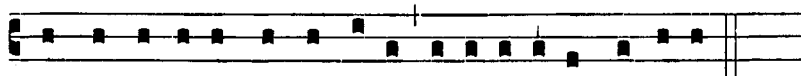

Sancte Pe-tre, o-ra pro no-bis.

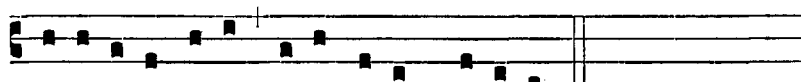
Sancte Paule,	ora.	Sancte Gregóri,	ora.
Sancte Andréa,	ora.	Sancte Augustíne,	ora.
Sancte Joánnes,	ora.	Omnes sancti Pontífices et	
Omnes sancti Apóstoli et		Confessóres,	oráte.
Evangelistæ,	oráte.	Omnes sancti Doctóres,	oráte.
Omnes sancti Discípuli Dó-		Sancte Antóni,	ora.
mini,	oráte.	Sancte Benedicte,	ora.
Sancte Stéphané,	ora.	Sancte Dominice,	ora.
Sancte Laurénti,	ora.	Sancte Francisce,	ora.
Sancte Vincénti,	ora.	Omnes sancti Sacerdótes et	
Omnes sancti Mártires,	oráte.	Levítae,	oráte.
Sancte Silvéster,	ora.		

Omnes sancti Món-achi et E-remi-tæ,	o-rá-te pro no-bis.
Sancta María Magdaléna,	o-ra pro no-bis.
Sancta Agnes,	o-ra pro no-bis.
Sancta Cæcília,	o-ra pro no-bis.
Sancta Agatha,	o-ra pro no-bis.
Sancta Anastásia,	o-ra pro no-bis.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ,	o-rá-te pro no-bis.

Omnes Sancti et Sanctæ De-i, in-tercé-di-te pro no-bis.

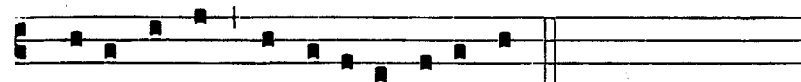

Pro-pí-ti-us esto, parce no-bis, Dó-mi-ne.

Pro-pí-ti-us esto, ex-áu-di nos, Dó-mi-ne.

Ab omni ma-lo, lí-be-ra nos, Dó-mi-ne.

Ab omni peccáto,	líbera nos, Dómine.
A morte perpétua,	líbera nos, Dómine.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ,	líbera nos, Dómine.
Per advéntum tuum,	líbera nos, Dómine.
Per nativitátem tuam,	líbera nos, Dómine.
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum,	líbera nos, Dómine.
Per crucem et passióem tuam,	líbera nos, Dómine.
Per mortem et sepultúram tuam,	líbera nos, Dómine.
Per sanctam resurrectióem tuam,	líbera nos, Dómine.
Per admirábilem ascensióem tuam,	líbera nos, Dómine.
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti,	líbera nos, Dómine.
In die iudicii,	líbera nos, Dómine.

Pecca-tó-res, te ro-gá-mus, audi nos.

Ut nobis parcas, te ro-gá-mus, audi nos.

Ut Ecclésiám tuam sanctam † régere et conserváre dignéris, te ro-gá-mus, audi nos.

Ut domnum apostólicum et omnes ecclesiásticos órdenes † in sancta religióe conserváre dignéris, te ro-gá-mus, audi nos.

Ut inimicos sanctæ Ecclésiæ † humiliáre dignéris, te ro-gá-mus, audi nos.

Ut régibus et princípibus christiánis † pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te ro-gá-mus, audi nos.

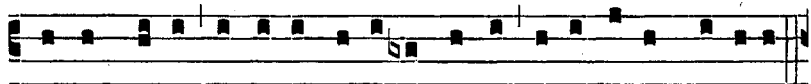
Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio † confortáre et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefactoribus nostris † sempitérna bona retribuas, te rogámus, audi nos.

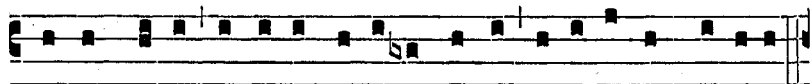
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúntis † réquiem ætérmam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

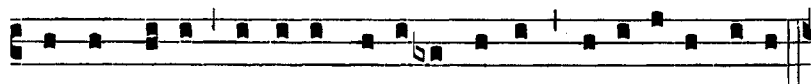
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

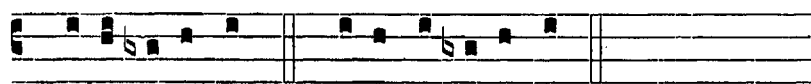
Agnus De - i, qui tol-lis peccá-ta mundi, parce no-bis, Dómi-ne.

Agnus De - i, qui tol-lis peccá-ta mundi, ex-áu-di nos, Dómi-ne.

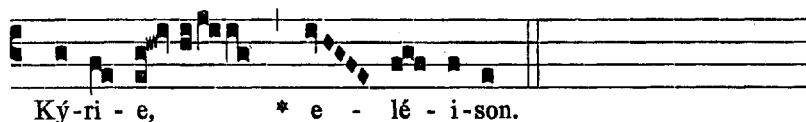

Agnus De - i, qui tol-lis peccá-ta mundi, mi-se-ré-re no-bis.

Chris-te, audi nos. Christe, ex-áu-di nos.

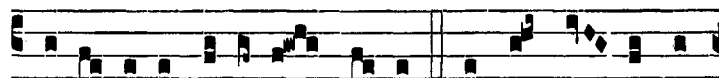
Hic Cantores sollemniter incipiunt:

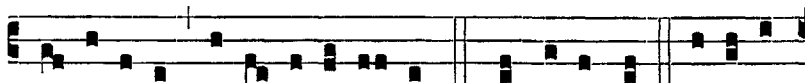
Interim Sacerdos cum Ministris in paramentis albis accedit ad Altare: et dicto Psalmo Júdica me, Deus, cum Glória Patri, facit Confessionem, ut moris est, in loco consueto: deinde ascendens, osculatur Altare, incensat more solito, et fnitís a Choro Kýrie, eléison, incipit sollemniter Glória in excélsis, et pulsantur campanæ.

IV

G

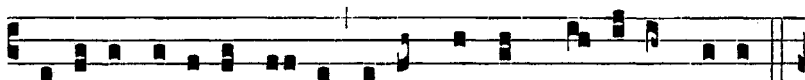
ló-ri - a in excél-sis De - o. Et in ter - ra pax

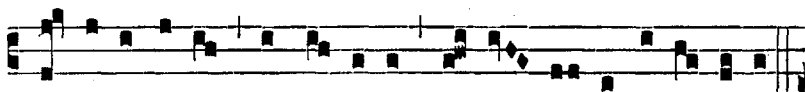
ho-mí-ni-bus bo-næ vo-luntá - tis. Lau-dámus te. Be-ne-dí-

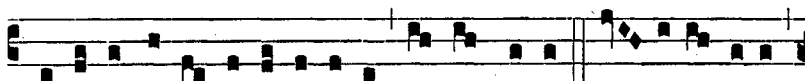
ci - mus te. Ado-rá-mus te. Glo-ri-fi-cá-mus te.

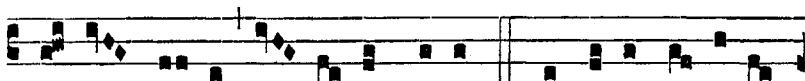
Grá-ti-as á-gi-mus ti - bi propter mag-nam gló - ri - am tu - am.

Dó-mi-ne De - us, Rex cæ - lés-tis, De - us Pa - ter omní-po-tens.

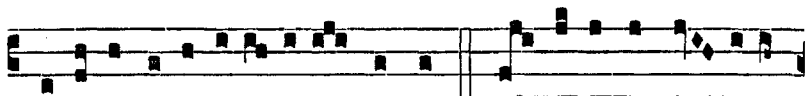
Dó-mi-ne Fi-li u-ni-gé-ni-te, Je-su Chris-te. Dó - mi-ne De - us,

Agnus De - i, Fí - li - us Pa-tris. Qui tol-lis pec-cá-ta

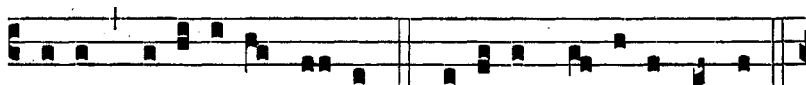

mun-di, mi-se-ré-re no - bis. Qui tol-lis peccá-ta mundi,

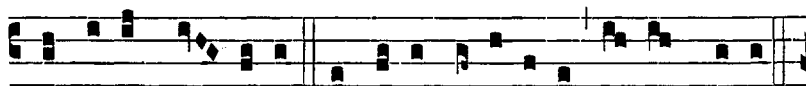

súsci-pe depre-ca-ti - ó-nem nos-tram. Qui se-des ad déx - te-ram

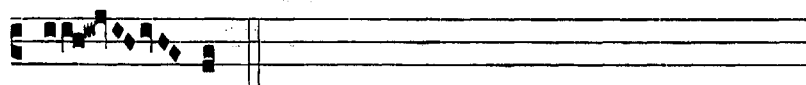
Pa-tris, mi-se-ré-re no - bis. Quó-ni-am tu so-lus sanctus.

Tu so-lus Dó - mi-nus. Tu so-lus Al-tis-si-mus, Je-su Chris-te.

Cum Sancto Spí-ri - tu, in gló-ri - a De - i Pa - tris.

A - men.

Postea Sacerdos dicit:

Y. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Deus, qui hanc sacratissimam noctem glória Dominicæ Resurrecciónis illústras: † consérva in nova familiæ tuæ progénie adopciónis spíritum, quem dedisti; * ut, córpore et mente renováti, puram tibi exhibeant servitútem. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sácula sæculórum.

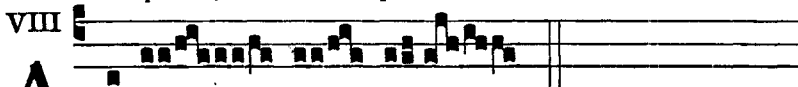
R. Amen.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossenses.

Coloss. 3, 1-4

Fratres: Si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparuerit, vita vestra: tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

Finita Epistola, Celebrans incipit:

VIII
A 1-le - lú - ja.

Et totum decantat ter, elevando vocem gradatim: et Chorus post quamlibet vicem, in eodem tono repetit illud idem.

Postea Chorus prosequitur:

Y.

C on-fi-té-mi-ni Dó - mi - no, quó - ni - am
bo-nus: quó - - ni - am in sæ - cu - lum mi - se - ri -
cór - di - a * e - jus.

*Non repetitur Allelúja.**Deinde dicitur:*

Tract.

VIII

L au - dá - te * Dó - mi - num omnes gen -
tes: et col - lau - dá - te e - um
om - nes pó - - - pu - li. Y. Quó - ni - am
con - firmá - ta est su - per nos mi - se - ri - cór - di - a
e - jus: et vé - ri - tas Dó - mi - ni
ma - net * in æ - tér - - - num.

Ad Evangelium non portantur luminaria, sed tantum incensum: petitur benedictio, et alia fiunt de more.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Matth. 28, 1-7

Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne et áltera María vidére sepúlcrum. Et ecce, terræmótus factus est magnus. Angelus enim Dómini descéndit de cælo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum: erat autem aspéctus ejus sicut fulgur: et vestiméntum ejus sicut nix. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére vos: scio enim, quod Jesum, qui crucifixus est, quæritis: non est hic: surréxit enim, sicut dixit. Veníte, et vidéte locum, ubi pósito erat Dóminus. Et cito eúntes, dícite discíplis ejus, quia surréxit: et ecce, præcédit vos in Galiléam: ibi eum vidébitis. Ecce, prædíxi vobis.

Non dicitur Credo, sed finito Evangelio Sacerdos dicit: Dóminus vobiscum, postea: Orémus. Non dicitur Offertorium. Ad Lavábo dicitur Glória Patri.

Secreta

Súscipe, quæsumus, Dómine, preces pópuli tui, cum oblatiónibus hostiárum: ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum.

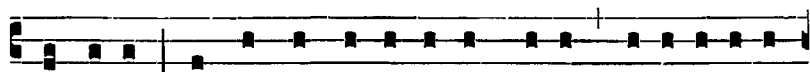
Per ómni - a sæ - cu - la sæ - cu - ló - rum. R. Amen. V. Dó - mi - nus

vo - bis - cum. R. Et cum spí - ri - tu tu - o. V. Sur - sum corda.

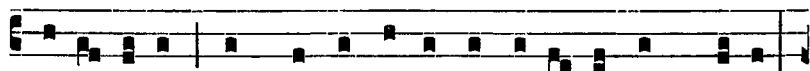
R. Ha - bé - mus ad Dó - mi - num. V. Grá - ti - as a - gá - mus Dó - mi - no,

De - o nos - tro. R. Dig - num et justum est. Ve - re dig - num et

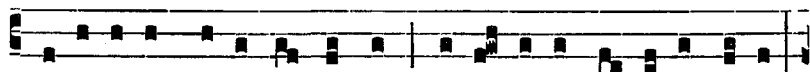
justum est, æquum et sa - lu - tá - re, Te qui - dem, Dó - mi - ne, omni

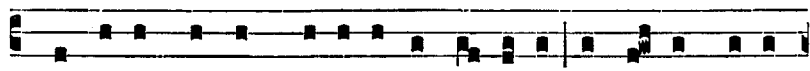
tém-po-re, sed in hac po-tís-si-mum nocte glo-ri-ó-si-us

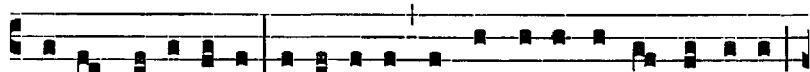
præ-di-cá-re, cum Pascha nostrum immo-lá-tus est Chris-tus.

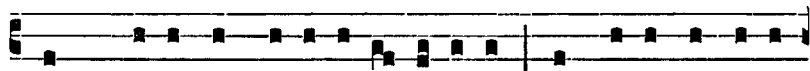
Ipse e-nim ve-rus est Agnus, qui ábstu-lit pec-cá-ta mundi.

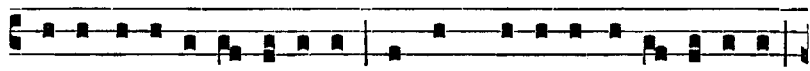
Qui mortem nostram mo-ri-éndo destrú-xit et vi-tam re-sur-

géndo re-pa-rá-vit. Et íd-e-o cum Ange-lis et Archánge-lis,

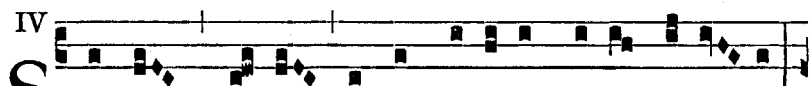
cum Thro-nis et Do-mi-na-ti-ó-ni-bus cumque om-ni mi-lí-

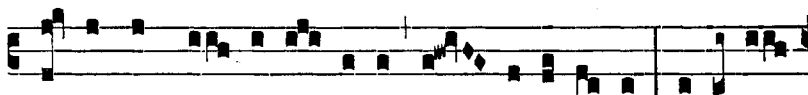
ti-a cæ-lés-tis ex-ér-ci-tus hymnum gló-ri-æ tu-æ cá-nimus,

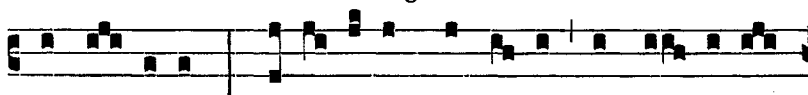
si-ne fi-ne di-céntes.

IV
S anctus, * Sanctus, Sanctus Dó-mi-nus, De-us Sá-ba-oth.

Ple-ni sunt cæ - li et terra gló - ri - a tu - a. Ho-sánna

in ex-cél-sis. Be-ne-dictus, qui ve - nit in nó - mi-ne

Dó-mi-ni. Ho - sánna in ex-cél - sis.

Infra Actionem

Communicántes, et noctem sacratíssimam celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósa semper Vírginis Mariæ, Genetricis ejúdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thad-dæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chry-sógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsq;ue concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. *Jungit manus.* Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super Oblata, dicit:

Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto, tribuens eis remissionem ómnium peccatórum, quæsumus, Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab æténa damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. *Jungit manus.* Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiónem, etc., ut in Canone.

Dicitur Pax Dómini sit semper vobíscum, sed pacis osculum non datur.

Agnus Dei non dicitur nec Postcommunio: dicuntur tamen tres consueta Oraciones ante Communionem.

Post sumpcionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur:

Ant.
VI

A

l - le - lú - ja, * al - le - lú - ja, al - le - lú - ja.

Psalmus 116

L au-dá-te Dó-mi-num, omnes gentes: * laudá-te e - um,
 omnes pó-pu-li:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, * et in sácula sæcu-lórum. Amen.

Et repetitur Antiphona Allelúja.

Capitulum, Hymnus et Versus non dicuntur, sed statim Celebrans in cantu incipit Antiphonam ad Magnificat, quam Chorus prosequitur.

Ad Magnificat, Antiphona

VIII G
V éspe-re au-tem sá-bba-ti, * quæ lu-céscit in pri-ma
 sá-bba-ti, ve-nit Ma-rí-a Mag-da-lé-ne, et ál-te-ra Ma-rí-a,
 vi-dé-re se-púlcrum, al-le-lú-ja.

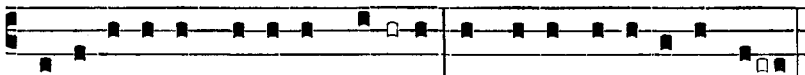
Canticum B. Mariæ Virginis

Luc. 1, 46-55

M agní - fi - cat * á - ni - ma me - a Dó - mi - num:

2. Et ex-sul-tá-vit spí - ri-tus me - us * in De - o, sa-lu-tá-ri me - o.

Vel:

2. Et exsultá-vit spí-ri-tus me - us* in De-o, sa-lu-tá-ri me - o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * tíméntibus eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

9. Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

11. Glória Patri, et Filio, * et Spíritui Sancto.

12. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Et fit incensatio, ut alias in Vesperis.

Repetita Antiphona Vespere autem p. 421, Celebrans dicit:

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: † ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, * tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: † Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum.

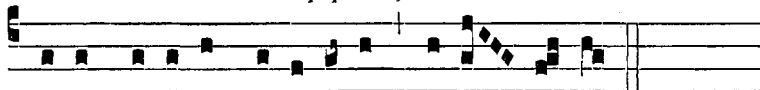
℞. Amen.

Deinde dicit:

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Et Diaconus vertens se ad populum, cantat:

I - te, Missa est, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.
℞. De - o grá-ti - as, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.

Et Sacerdos, dicto Pláceat tibi, sancta Trínitas, dat benedictionem more solito.

Extra Chorum, dictis Pater noster et Ave María, Vesperæ inchoantur absolute ab Antiphona Allelúja, cum reliquis ut supra: et loco Ite, Missa est, allelúja, allelúja, dicitur:

℣. Benedicámus Dómino, allelúja, allelúja.

℞. Deo grátias, allelúja, allelúja.

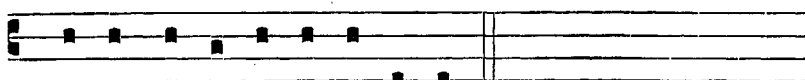
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℞. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster et nihil aliud.

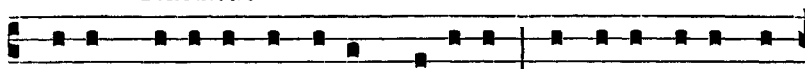
AD COMPLETORIUM

Ante Completorium non dicitur Pater noster et Ave María, sicut in aliis Horis, sed absolute Lector incipit:

℣. Ju-be, domne, be-ne-dí-ce-re.

Benedictio

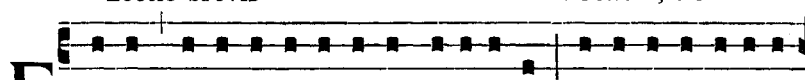
Noctem qui-é-tam et fi-nem perféc-tum con-cé-dat no-bis Dó-

mi-nus omní-po-tens. ℞. Amen.

Lectio brevis

1 Petri 5, 8-9

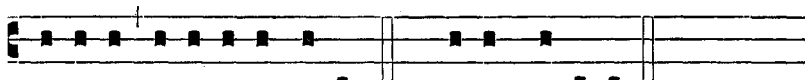
Fratres: Sóbri-i es-tó-te et vi-gi-lá-te: qui-a adversá-ri-us

vester di-á-bo-lus tamquam le-o rú-gi-ens círcu-it, quærens,

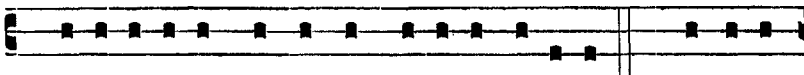

quem dé-vo-ret: cu-i re-sí-sti-te fortes in fi-de. Tu au-tem,

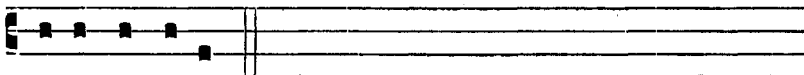

Dó-mi-ne, mi-se-ré-re no-bis. ℞. De-o grá-ti-as.

Y. Adju-tó-ri-um nostrum in nó-mi-ne Dó-mi-ni. R̄. Qui fe-cit

cæ-lum et terram.

Pater noster, *quod dicitur totum secreto.*

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem, quæ tota dicitur cum YY. sequentibus, voce recta et paulisper depressa.

Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper Virgini, beato Michaëli Archangelo, beato Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitátione, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. R̄. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur: vobis, fratres, et vos, fratres, dicat: tibi, pater, et te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. R̄. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissionem peccátorum nostrórum tríbuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus. R̄. Amen.

Extra Chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio:

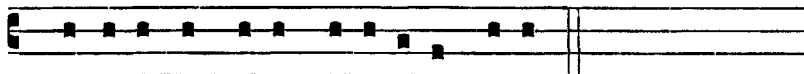
Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper Virgini, beato Michaëli Archangelo, beato Joanni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitátione, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

Deinde dicitur:

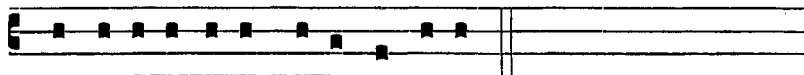
Misereátur nostri omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissionem peccátorum nostrórum tríbuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione, dicitur:

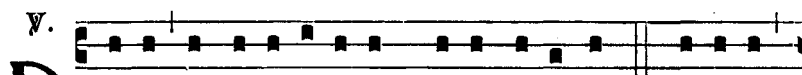

V. Convér-te nos, De - us, sa-lu-tá-ris nos-ter.

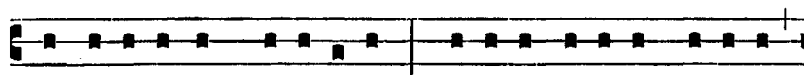

Rv. Et a-vérte i-ram tu - am a no-bis.

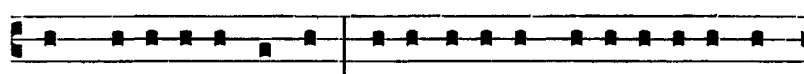
V.

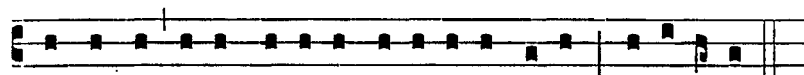
De - us, in adju-tó-ri-um me - um intén-de. Rv. Dó-mi-ne,

ad adju-vándum me fes-tí-na. Gló-ri-a Pa-tri, et Fí-li-o,

et Spi-rí-tu-i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-pi-o, et nunc,

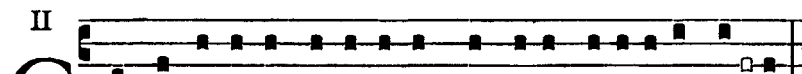
et semper, et in sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. Amen. Al-le-lú-ja.

Et amplius non dicitur Laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ, sed ejus loco deinceps dicitur Allelúja.

Deinde sine Antiphona dicuntur Psalmi de Dominica in tono sequenti.

Psalmus 4

II

Cum invo-cá-rem ex-audí-vit me De-us justí-ti-æ me - æ: *

in tri-bu-la-ti-ó-ne di-la-tás-ti mi-hi.

2. Miserére mei, * et exáudi oratió-nem meam. | corde? * ut quid dilígitis vanitá-tem, et quæ-rítis mendá-cium?

3. Fí-lii hó-mí-num, úsquequo gravi | 4. Et scító-te quóniam mirificá-

vit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

5. Irascimini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

6. Sacrificáte sacrificium iustitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

7. Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedisti lætítiam in corde meo.

8. A fructu fruménti, vini, et olei sui * multiplicáti sunt.

9. In pace in idípsum * dormiam, et requiescam;

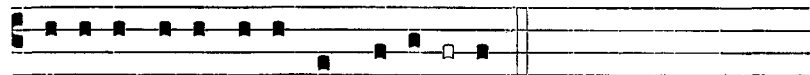
10. Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.

11. Glória Patri, et Filio, * et Spíritui Sancto.

12. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ps. 90 Qui há-bi-tat in adju-tó-ri-o Altís-si-mi, * in pro-tec-

ti-ó-ne De-i cæ-li commo-rá-bi-tur.

2. Dicit Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

3. Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

4. Scápolis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

5. Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

6. A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

7. Cadent a látere tuo mille, et decem mília a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

8. Verúm tamen óculis tuis considerábis: * et retributió nem peccatórum vidébis.

9. Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

10. Non accédet ad te malum:

* et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

11. Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

12. In má nibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

13. Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et draconem.

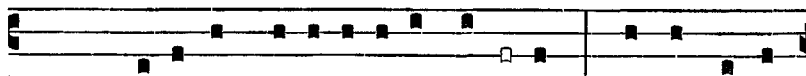
14. Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

15. Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: eripiam eum et glorificábo eum.

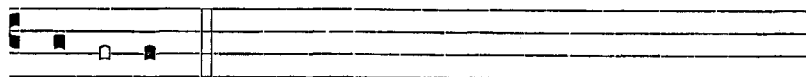
16. Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

17. Glória Patri, et Filio, * et Spíritui Sancto.

18. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Ps. 133 Ecce nunc be-ne-dí-ci-te Dó-mi-num, * omnes ser-vi

Dó-mi-ni.

2. Qui stas in domo Dómini,
* in átriis domus Dei nostri.

3. In nóctibus extóllite manus
vestras in sancta, * et benedicite
Dóminum.

4. Benedicat te Dóminus ex
Sion, * qui fecit cælum et terram.

5. Glória Patri, et Filio, * et
Spirítui Sancto.

6. Sicut erat in princípío, et nunc,
et semper, * et in sæcula sæcu-
lórum. Amen.

Hymnus, Capitulum, et Responsorium breve non dicuntur.

Ad Nunc dimittis, Antiphona

VIII G

V

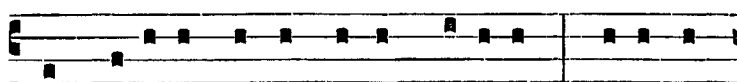

éspe-re au-tem sáb-ba-ti.

Canticlem Simeonis

Luc. 2, 29-32

N

nunc di-mít-tis ser-vum tu - um, Dómi-ne, * se-cúndum

verbum tu - um in pa-ce: (2. Qui - a vi-dé-runt . . 3. Quod pa-rá-sti . .)

2. Quia vidérunt óculi mei *
salutare tuum,

3. Quod parásti * ante fáciem
ómnium populórum,

4. Lumen ad revelatióem gén-
tium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

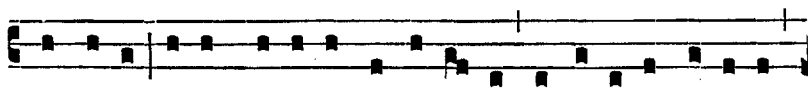
5. Glória Patri, et Filio, * et
Spirítui Sancto.

6. Sicut erat in princípío, et nunc,
et semper, * et in sæcula sæcu-
lórum. Amen.

Anti-
phona

Vés-pe-rè au-tem sábba-ti, * quæ lu-céscit in pri-ma

sáb-ba-ti, ve-nit Ma-rí-a Magda-lé-ne, et ál-te-ra Ma-rí-a,

vi-dé-re se-púlcrum, al-le-lú-ja.

℣. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

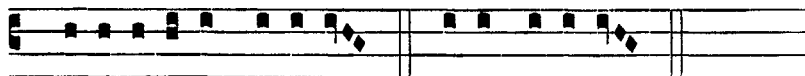
Orémus.

Oratio

Visita, quæsumus, Dómine, habitatióem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: † Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; * et benedictio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: † Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

℣. Dóminus vobiscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

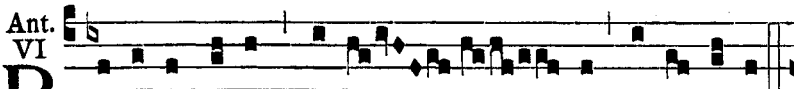
℣. Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no. ℞. De-o grá-ti-as.

Benedictio (*recta sed gravi et protracta voce*)

Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

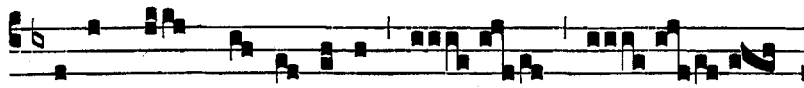
℞. Amen.

Et non dicitur ℣. Fidélium animæ, sed immediate subjungitur:

Ant.
VI

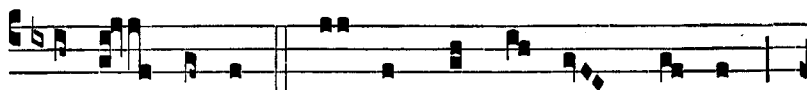
Re-gí-na cæ-li, * læ-tá - - re, al-le-lú-ja;

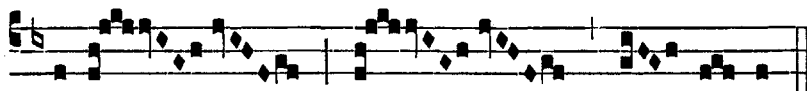
Qui-a quem me-ru-ís-ti por - - -

tá-re, al-le-lú-ja, Re-sur-ré-xit, sic-ut di-xit,

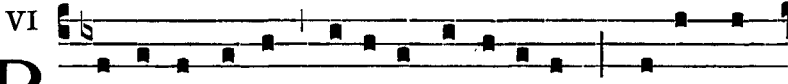

al-le - lú - ja: O - ra pro no - bis De - um,

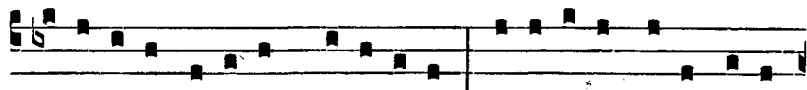

al-le - * ** lú - ja.

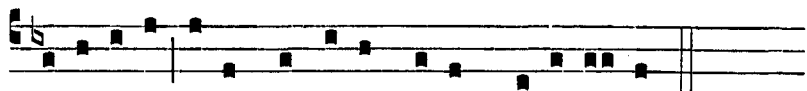
Vel Tonus simplex:

Re - gí - na cæ - li, * læ - tá - re, al - le - lú - ja; Qui - a quem

me - ru - ís - ti portá - re, al - le - lú - ja, Re - surré - xit, sic - ut di - xit,

al - le - lú - ja: O - ra pro no - bis De - um, al - le - lú - ja.

Ÿ. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúja.

R. Quia surréxit Dóminus vere, allelúja.

Orémus.

Oratio

Deus, qui per resurrectionem Filii tui, Dómini nostri Jesu Christi, mundum lætificáre dignátus es: † præsta, quæsumus; ut, per ejus Genetricem Vírginem Mariam, * perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Ÿ. Divinum auxílium máneat semper nobíscum.

R. Amen.

Deinde dicuntur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

Et non flectuntur genua toto Tempore Paschali.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicitur Pater noster, Ave María et Credo, pro fine videlicet Officii diei præcedentis et pro initio Officii diei sequentis.

